פרוטוקול מס׳ 11/26

ישיבת מועצה מן המניין

מיום רביעי, י׳ בחשון תשפ״ז, 21/10/2026

משתתפים:

אורית מסמי	חברת המועצה
אורן כהן	חבר המועצה
איציק מנהיימר	חבר המועצה
עו״ד איתן צנעני	סגן ראש העיר
אלון רבינוביץ	חבר מועצה
אמיר קולמן	חבר המועצה
דן בן יהודה	חבר המועצה
דני הרוש	סגן ומ״מ ראש העיר
הדר גן אל	חברת המועצה
הדר לביא	חברת המועצה
יעל סער	חברת המועצה
לירית שפיר שמש	חברת המועצה
מיכל סלומון	חברת המועצה
ממה שיינפיין	חבר המועצה
נדב לויטה	חבר מועצה
עו״ד עדי לוי סקופ	חברת המועצה
פינחס כהנא	חבר המועצה
קובי פדוה	סגן ראש העיר
ראובן חן	חבר המועצה

חסרים:

רפי סער	ראש העיר
בני כהן	חבר המועצה

מוזמנים:

מירב הלפמן	מנכ״לית העירייה
עו״ד אלון בן זקן	יועמ״ש העירייה
מיטל קולין	עוזרת מנכ״לית
צחי בן אדרת	גזבר העירייה

על סדר היום:

1. הצהרת אמונים הדר גן אל.
2. דיון בבקשת שליש מחברי המועצה בנושאים:
   א. שיבוץ סייעות בגני הילדים.
   ב. אלימות בני נוער והשבת הביטחון האישי לתושבי העיר.
   ג. מחדל שיבוץ התלמידים והצפיפות הבלתי נסבלת בחטיבות העליונות.
   ד. גיבוש תכנית עירונית להפחתת העומס על צוותי החינוך.
3. שאילתות:
   א. פתיחת קבוצות וואטסאפ ״טיפול ישיר של ראש העיר״.
   ב. תשלומי יועצים בעירייה.
   ג. אי הסמכת הוועדה המקומית לתכנון ובנייה כוועדה מקומית עצמאית.
   ד. מצלמות חניה.
   ה. רכבים נטושים בעיר.
   ו. מועדוני גמלאים בעיר.
   ז. אירוע נפילת עץ.

4. הצעות לסדר:
א. מעורבות העיר בתכנון תכנית תמ"ל 3014, מתחם צפון בן יהודה.
ב. קביעת מדיניות עירונית לתיעוד המורשת החברתית, הקהילתית והפיזית במתחמים המיועדים להתחדשות עירונית.
5. אישור המלצת ועדת שמות.
6. החלטה על זוכה במכרז פומבי מספר 11/2026 – למתן שירותי פרסום (קריאייטיב, קופירייטינג וגרפיקה)) עבור עיריית כפר סבא.
7. מינוי דירקטור בחברה העירונית לתרבות הפנאי בכפר סבא.

<u>פרוטוקול</u>

דני הרוש: ערב טוב, יש לנו סדר יום די ארוך היום, אז אני אפתח בקצרה. אחרי זה אני אבקש מהדר להישבע אמונים. הדר השנייה. לאחר מכן באופן חריג, אני מבקש את רשותכם שנציגים של בית ספר קשת יוכלו להגיד כמה דברים, נסכם, ואחרי זה נתחיל בישיבה. האם מקובל עליכם? אז אני מתחיל. אז קודם כל ערב טוב לתושבים ותושבות, זו בואו נגיד פעם ראשונה שאני מתחיל ישיבת מועצה. אז תושבות ותושבים יקרים, חברות וחברי מועצת העיר. אני פותח את ישיבת המועצה ואנהל אותה היום בשל הנסיבות המיוחדות, שכולנו מכירים ושאין צורך להכביר עליהם במילים.

ראשית, אני מבקש לומר בצורה ברורה. כולנו מכבדים את מערכת החוק במדינת ישראל. ניתן לגורמי אכיפת החוק לבצע את עבודתם ללא הפרעה ונכבד את ההליך... מאז פרוץ הפרשה אני מוביל יחד עם חברות וחברי המועצה, מנכ"לית העירייה והצוות המקצועי המסור את העבודה השוטפת של העירייה. במטרה אחת ברורה, להבטיח שתושבים ותושבי כפר סבא ימשיכו לקבל את מלוא השירותים העירוניים שהם זכאים להם.

הנחיתי את מנכ"לית העירייה ואת הצוות המקצועי לעשות כל שנדרש כדי שהאירועים הקשורים לחקירה לא יפגעו בתפקוד העירייה או בשירות לתושב. אני שמח לומר כי התמונה שעולה בפניי, העירייה ממשיכה לתפקד ולספק את שירותי כסדרם. ועכשיו אני רוצה לומר משהו גם לנו חברות וחברי המועצה, ברור לי שזו סיטואציה מורכבת מאוד, כולנו אנשים פוליטיים עם עמדות ואינטרסים פוליטיים. ואני מבקש שנשים אותם בצד לטובת העיר.

מתוקף היותי ממלא מקום, אני מתכוון לעשות זאת בצורה הטובה ביותר. מה שמעניין אותי כרגע הוא דבר אחד בלבד, טובתה של העיר כפר סבא וטובת תושביה. אני מתכוון לנהל את ישיבות המועצה באופן ענייני מכובד ומקצועי, ולהתמקד בהחלטות ובעשייה שלשמה התכנסנו. כך פעלתי בשבוע האחרון וכך אמשיך לפעול כל עוד האחריות הזו מוטלת על כתפיי. אני מציע לכולנו לנהוג באחריות, להתאזר בסבלנות. לשים את המחלוקות הפוליטיות בצד ולזכור, שיש לנו אחריות משותפת כלפי העיר וכלפי התושבים, שנתנו בנו את אמונם.

כפר סבא גדולה בכל מחלוקת פוליטית, האחריות שלנו היא להמשיך לעבוד למען העיר ותושביה, ביציבות, בנחישות, ובמחויבות מלאה גם בתקופות מורכבות. העשייה העירונית לא נעצרה לרגע. תכניות קודמו אירועים התקיימו, והעבודה נמשכה במלוא המרץ. כעת עומדת בפנינו משימה חשובה נוספת. לחזק את האמון של עובדות ועובדי העירייה וכל תושבות ותושבי העיר במערכת העירונית.

אני מבקש שנעבור כעת לסדר היום ולנושאים המקצועיים שעל הפרק, בהם ורק בהם אני מתכוון להתמקד בישיבה זו. אז קודם כל תודה לכם על ההקשבה ולתושבים היקרים.

1. הצהרת אמונים הדר גן אל.

דני הרוש: אני מבקש מהדר-
הדר לביא: דני לפני אם נוכל להוסיף כמה מילים?
דני הרוש: אולי אחרי הדר?
הדר לביא: מה שאתה אומר.
דני הרוש: אז בואו שהדר תהיה באופן רשמי חברת מועצה שלנו. ואז בהחלט כן. ואחרי זה החבר'ה מקשת, אני אשמח לשמוע אתכם, ונתקדם הלאה. הדר בבקשה.
הדר גן אל: אני מתחייבת לשמור אמונים למדינת ישראל ולמלא באמונה שלמה את שליחותי במועצה. אני אשמח במעמד זה להגיד כמה מילים. אז ערב טוב לחברות וחברי המועצה, לעובדות ולעובדי העירייה, ולתושבות ולתושבי כפר סבא. אני נכנסת היום למועצת העיר בתקופה מורכבת ומדאיגה לכפר סבא. אמון התושבים במוסדות העירייה נפגע, ואינני מקלה ראש בחשדות ובשאלות שעולות בעקבותיהם. את ההליך המשפטי נשאיר לרשויות החוק. התפקיד שלנו בחדר הזה הוא לוודא שהעיר ממשיכה לתפקד ושכל החלטה שמתקבלת כאן עומדת במבחן השקיפות.

טובת העיר ותושביה היא שתנחה כל החלטה שלי במועצה בשיקול דעת עצמאי, ביושרה ובשקיפות. כפר סבא היא הבית של משפחתי ושלי. וחשוב לי להשפיע על החיים כאן ועל העתיד. אפעל לקידום חינוך איכותי, להרחבת ההזדמנויות בספורט ולחיזוק הקהילה. אני מתחייבת שכל שקל שמיועד לילדי העיר, יגיע לילדי העיר בגלוי, בשקיפות מלאה מול המועצה ומול הציבור. ידי מושטת לכל חברי המועצה מכל הסיעות, ולכל מי ששותף למטרות אלה. אני באה לעבוד, להקשיב ולתרום ככול יכולתי. כדי שכפר סבא תהיה עיר שאנחנו גאים לחיות בה ולגדל בה את ילדינו. תודה.
דני הרוש: טוב, לפני שנמשיך נמצאת פה אימא של הדר, ואימא רוצה להגיד מילה, מי אנחנו שנעצור בעדה, במיוחד שזאת אתי גן אל, בבקשה.
אתי גן אל: בדרך כלל אני רגילה לדבר, אבל ידעתי שאני מאוד אתרגש, ולכן כתבתי לי כמה מילים, זה לא הצעה לסדר, זה לא כלום, זה משהו לבתי האהובה. היום כשאת מושבעת כחברת מועצת העיר, הלב שלי מתמלא בהתרגשות בגאווה ובאהבה. ברגע מיוחד הזה אני מרגישה שאני מעבירה אליך את הלפיד שלי, לפי העשייה הציבורית, האחריות והשליחות למען הקהילה. זכיתי לשרת את הציבור כחברת מועצה. והיום מרגש אותי במיוחד לראות אותך יוצאת לדרך משלך, עם הערכים, הכוחות והאמונה שינחו אותך. מאחלת לך שתצעדי בדרך הזו ביושר, באומץ ברגישות ובאמונה ביכולתך להשפיע ולחולל שינוי. שתהיי קשובה לאנשים, נאמנה לערכיך. ותמצאי בעשייה הציבורית סיפוק, משמעות והגשמה. תעלי את הלפיד אני מעבירה לך, אבל את הדרך תסללי בעצמך. גאה בך עד אין קץ, מאמינה בך בכל ליבי, אימא וגם אבא.
דני הרוש: תודה, אתי תודה ריגשת גם אותי לא רק את הדר. או את כולם.
אלון רבינוביץ: דני, שנייה רגע, אני אגיד כמה מילים להדר, ואז הדר תגיד את המילים. אז ביקשתי אני להיות נציג האופוזיציה שיברך אותך, מהיכרותנו הקודמת. אז ברכות. אני יודע גם כשהתחלנו את הדרך בוועד הגנים, כשהצטרפת לוועד הגנים, שטובת הילדים הייתה לראות עיניך, ושעבדת, ולא תמיד הסכמנו. וזה היה בסדר, והדרך הייתה נעימה, ואני כיבדתי אותך תמיד. ואני שמח שאת הגעת למועצה. אני חושב שאת אדם ראוי, וטוב שאת פה ובהצלחה.
הדר לביא: אחרי שבירכנו את הדר, אני אמשיך את דבריו של דני. אני מסכימה איתך בכל מילה שאמרת, ואנחנו מכבדים אותך מאוד על הדברים האלה בתקופה הקשה הזאת. העיר נמצאת עכשיו בתקופה קשה מאוד. ואנחנו בוחרים כאופוזיציה לתת כתף ככול שנוכל לתיקון העיר. התפקיד של האופוזיציה כמו שהוכחנו בעבודתנו לאורך השנים האחרונות קריטי לשיפור מערכות עירוניות, מינהל תקין ולעיתים לשמירה על החוק. ונמשיך כמובן לעשות זאת. בכל הכרוך לתיקון מיידי במערכות שכשלו, בדגש על החברה הכלכלית, אנחנו נפעל מיידית לתיקון ושיתוף פעולה מלאה. אנו מצפים ובטוחים לשיתוף פעולה ויחסים תקינים ונעימים. ואני מוסיפה שאני מרגישה את זה כבר עכשיו בפתיחת

הישיבה הזאת, ואני מאמינה שנוכל לעשות את זה גם בהמשך. תודה.

דני הרוש: גם אני מסכים איתך לכל מילה, ואנחנו כולנו, ונמשיך מפה. נציגי בית ספר קשת כמה דקות בבקשה, בכדי שנוכל להמשיך, בבקשה.

מהקהל: כבוד ממלא מקום ראש העיר, חברי מועצה יקרים, מכובדיי. בית ספר קשת הוא בית ספר כוללני לחינוך מיוחד, לתלמידים בעלי אפיון רגשי נפשי. בית הספר הוקם כדי לתת מענה למצוקה ההולכת וגוברת של מצבם הנפשי של הנוער שלנו. ומהווה גם המשך לבית ספר גוונים, שהוא בית ספר יסודי. בית הספר בא לספק ולתת מענה של חטיבת ביניים ותיכון, ליוצאי בית ספר גוונים וליתר תלמידים כפר סבאים הזקוקים למענה זה. מהיום הראשון הובטח לנו מבנה ראוי, קודם כל כשנכנסנו אמרו לנו שזה מבנה זמני, אנחנו נמצאים בתוך אשכול גנים. זו השנה הרביעית שאנחנו התחלנו בירוקה. מוקפים בחטיבות מצוידות שוות חדשות, עם כל הפסיליטיז האפשריים. ואנחנו נמצאים שם. בית הספר, לא היה תכנון נכון ומחשבה מקדימה. הוצע פתרון זמני לאכלס אשכול גנים לטובת בית הספר. נעשו התאמות שהיו נכונות לאותו זמן. כשבית הספר מנה כ-20 תלמידים. מהיום הראשון הובטח לנו שזה זמני, ושיש תכנית לבנות בית ספר קבוע. נאמר גם איפה, אך לא נאמר מתי. מאז בית הספר גדל מבחינת תלמידים וצוות, והשטח הקטן שהיה קטן עוד אז, ולא תואם את התקנות לבית הספר נשאר כזה. כיום בית הספר מונה 65 תלמידים וכ-45 אנשי צוות. אין מענה לצרכים בסיסיים, אין מגרש ספורט, אין מרחבי שהייה, אין חדרי טיפול ראויים. בית הספר שכל מהותו היא מענה רגשי וטיפולי, הילדים משלמים את המחיר. הצפיפות מייצרת הצפה רגשית. ילדים נשארים בבית ונמנעים מלהגיע לטיפולים קריטיים. בית הספר אמור להכין לצאת לחיים. המחזור הראשון מסיים בקרוב מאוד את הלימודים, בלי שקיבל את ההכנות ואת הדברים שהם ראויים להם. תמשיכי.

מהקהל: בשבוע שעבר התקיימה בבית הספר פגישה עם גורמים פה מהעירייה. אנחנו מברכים על כך שהתוכנית יוצאת לדרך למבנה קבע. אבל אנחנו שואלים מה על הילדים בשנתיים הקרובות. הילדים שכל יום שחולף הוא יום שהם לא מקבלים את המענים שהם זקוקים להם. אנחנו כהורים שלהם שמענו פה הרבה עכשיו על הילדים. אנחנו רוצים לדאוג לילדים לקבל את מה שהם צריכים, כדי לצאת עוד מעט לחיים האמתיים שהם קיבלו את מלוא התמיכה שהם זכאים לה. ילדי כפר סבא גם הילדים שלא נמצאים בבית הספר, ועתידים לעלות לבית הספר כרגע לא יהיה להם מענה. בית הספר עמוס לעייפה, אין איפה להכיל עוד תלמידים. בשנה הבאה ילדים שצריכים לעלות לחטיבה של חינוך מיוחד רגשי נפשי אין להם מענה, והעירייה תצטרך להוציא אותם מחוץ לעיר. אבל זו כל המטרה שלשמה הוקם בית הספר. פגשנו את גורמי המקצוע וקיבלנו מהם תמיכה, הם ראו, אנחנו ראינו בהם בעיניים שלהם כמה הם מבינים את המצוקה. כל מי שסייר בבית הספר מבין עד כמה מצוקת המקום והיעדר המענה משפיע וגורע מהטיפול שהילדים האלה צריכים לקבל. קיימות חלופות רלוונטיות מיידיות בעיר. קיימות חלופות. יש פתרונות יצירתיים. אנחנו לא מבקשים את השמיים. אנחנו מבקשים את המינימום, כדי שהילדים האלה יוכלו לקבל את הטיפולים הבסיסיים שהם צריכים. את התרפיות שהם צריכים, את מרחבי הוויסות שאין להם. חצר לשחק בכדורגל לצאת להירגע. זה ילדים שהנפש שלהם זועקת לעזרה. אנחנו מבינים שאנחנו מגיעים לפגישה הזאת בזמן קשה לכפר סבא ושיש טלטלה. עם זאת העירייה כולכם ממשיכים לתפקד. אבל כרגע מבחינת הילדים שלנו הזמן אוזל. שנתיים זה נצח עבורם. אנחנו מבקשים ממלא מקום ראש העיר ומחברי המועצה, מכולכם, להתייצב ולהתערב מיידית. לקחת אחריות על הילדים האלה ולהנחות למציאת פתרון ביניים ראוי לשנתיים הקרובות. להבין כמה כל יום הוא קריטי ואין זמן לחכות. תודה לכם. אם יש שאלות אנחנו נשמח לענות.

דני הרוש: אני חושב שאין צורך בשאלות. יש לי איזה שהוא רעיון שנתחיל איתו. קודם כל אני בהחלט מכבד את מה שאמרתם. ליבי ליבי אתכם אין ספק. לא מכיר את האירוע. ברור לכם שאני רק ימים ספורים בתפקיד. שוחחתי לפני דקה עם המנכ"לית ועם ענבר מנהלת האגף, מינהל החינוך. אנחנו נתאם פגישה בשבוע הבא אצלי עם כל גורמי המקצוע נתכלל שוב, נשב עד שיעלה עשן לבן או שחור, לא משנה מה. נחפש את הפתרונות הראויים, חלקם יהיו זמניים, חלקם יהיו קבועים. אבל עד שלא נתכלל ואני אלמד יותר ברשותכם את כל הסיפור, מבטיח לכם שנעשה את הכול שאתם לא תמתינו שנתיים לפתרון הסופי. זה מה שאני יכול להגיד לכם ברגע זה, כי התוודעתי לאירוע רק עכשיו. אז ברשותם זה מה שאנחנו נעשה ונתאם את הפגישה, ידברו אתכם בתחילת-

מהקהל: אבל היה לנו כבר פגישות. אני רק חייבת לציין, גם ענבר הייתה-

דני הרוש: אני יודע, אני מכיר את הכול.

מהקהל: אנחנו לא רוצים עוד פגישה, אנחנו רוצים שתהיה החלטה כבר.

דני הרוש: אבל אם אני לא אדע במה מדובר, אז אתן יכולות, הכול צריך להיות בפגישה. בבקשה ממה.

ממה שיינפיין: אני בניגוד ענייניים, לנכדים אין ניגוד ענייניים. הנכד שלי הוא אחד מהילדים שלומד בבית הספר הזה. בית הספר מי שלא היה שם לא מבין. מגרש המשחקים שיש זה חצי מהאולם פה. ילדים שיש להם צרכים שאנשים לא מבינים. אני לא מאחל לאף אחד ילדים, אנחנו קוראים להם ילדים שאלוהים אוהב אותם. הילדים האלה חייבים התחשבות אדירה. עכשיו אני יכול להגיד לכם, מה שאתם מדברים אם יש שנתיים, לא יהיה שנתיים, זה ייקח יותר משנתיים. אנחנו מכירים את המערכות. המקום הזה שמיועד להיות בית הספר, זה במגרש ליד בית הקברות הישן, לפני 3 שנים היה אפשר להתחיל לעבוד איתו. לפני 3 שנים רצו לעשות את זה. אף אחד לא הסכים פה בעיר הזאת לעשות. ישב פה מישהו שלא הסכים. אני לא רוצה להיכנס לזה, כי הוא לא יושב פה ולא זה. אבל לא הסכים. רצו לעשות את זה מגרש כדורגל והורידו את הנושא הזה. זה עוד לא התחיל בתכנון. זה לפחות בין 3 ל-4 שנים. כאילו זה לא הולך לקום בית ספר אחד, הולכים למספר בתי ספר, מגרש ספורט, יש שמה אמפי וכל שאר הדברים האלה. ולכן אני רוצה להסביר דבר אחד דני. כפי שציינו פה ההורים, תחצו עכשיו את המגרש ספורט הצמוד, תחצו אותו תשימו שמה מבנים יבילים ותנו שטח לילדים האלה. זה הפתרון שצריך להיות עכשיו, לא אחר כך. הילדים האלה אף אחד מהם לא לומד, צריך להתגייס לצבא, הוא לא יודע, אין לו אפשרות. אף אחד לא לומד תיאוריה, עוד מעט יצטרכו לנהוג, אין יכולת. אף אחד לא נכנס לחדר מחשבים. אף אחד לא יודע שכבר ארזו את בית הספר הזה לעבור, ארזו את כל בית הספר לעבור, כי הבטיחו להם בית ספר ארן. ואז החזירו את הכול בחזרה. אני לא אכנס אם זה כן טוב ארן, לא טוב ארן. דרך אגב כבר לפני שנה אני הייתי בסיור עם מי שצריך להיות בבית הספר הזה, והיה ברור שעוברים משם ולא עשו שום דבר. שאני לא בא אליך בטענות, כי אני יודע שזה היה נופל לידיים שלך, דני אני אומר לך, מזמן זה היה נפתר. זה אני בטוח דני. לכן אני אומר את זה מעמקי ליבי, זה לא הנכד שלי, זה נכדים של כל הילדים בכפר סבא.

דני הרוש: ממה זה ברור.

ממה שיינפיין: זה הורים של כל הילדים בכפר סבא.

דני הרוש: מקובל מאוד.

ממה שיינפיין: ולכן אני אומר, זה צריך לא פגישה שהייתה מה יהיה, הם לא קיבלו שום תשובה על הפגישה שהייתה. צריך יעדים. פגישה לפתרון עכשיו יעדים. הילדים האלה בשנה הבאה איפה... יש לי שכן שנמצא, ששנתיים הילדה שלו הייתה בבית, לקחו אותה לעמק חפר.

דני הרוש: ממה, ממה יקר-

ממה שיינפיין: לכן אני מדבר מדם ליבי, ואני אסיים פה בדבר הזה... אתם תצאו מהפגישה הזאת, תעשו פגישה מיוחדת, תעשו יעדים. עכשיו לעכשיו. ואני מציע שגם ההורים האלה ישבו שמה, בפגישות שאתם עושים שמה, למצוא את הפתרונות על זה. כי מי שאין לו ילד מיוחד, לא מבין את הדבר הזה. ואני אשמח גם להיות שותף, תודה רבה לכולם.

דני הרוש: הכול בסדר. לא יקרה מצב שאין פתרון אוקיי? שיהיה לכם המשך ערב טוב, ונתאם את הפגישה. בבקשה מנכ"לית. מנכ"לית סדר יום בבקשה.

2. דיון בבקשת שליש מחברי המועצה בנושאים:

א. שיבוץ סייעות בגני הילדים.

מירב הלפמן: ערב טוב, אנחנו מתחילים עם ישיבה שלא מן המניין, עם הנושא שיבוץ סייעות בגני הילדים, מי מציג?

אלון רבינוביץ: אני.

מירב הלפמן: 5 דקות.

אלון רבינוביץ: אני אציג בקצרה. בגדול סיפור שהתגלה לפני כחודש, רשום פה בימים האחרונים, זה כבר לא בימים האחרונים, זה כבר לפני כחודש. שהתפרסם שיש, אני לא רוצה להגיד אפליה, אבל יש שיבוץ לגנים חרדיים, אני לא יודע, אני שמעתי על חרדים מזרם מסוים, אני לא יודע להגיד על כל הגנים או לא, לשבץ לשמה סייעות יהודיות בעוד שפול הסייעות הוא קבוע ולכן הגנים החילוניים ואולי גם הדתיים, אני לא יודע, נשארים עם פול סייעות שהוא יותר לכיוון הסייעות מהמגזר. שעקרונית לא הייתה בעיה עם זה, אם לא היה פערים בסייעות. שיש פערים שפתיים ופדגוגיים, ויש פערים בחגים, שגורמים לזה שפתאום גנים נסגרים ב-16:30 ולא ב-17:00 כי יש רמדאן, או עיד אל פיטר ואז יש מחסור גדול יותר בסייעות. והייתה גם טענה שיש אפליה בשכר, בתנאי העסקה של הסייעות של הגנים האלה לעומת שאר הגנים. אנחנו רצינו להעלות את הנושא הזה לסדר היום, להבין מה קורה. לקבל תשובות ולכן אנחנו רוצים במידה ויש אפליה, להפסיק את ההפרדה הזאתי ואת האפליה בשיבוץ. לקבוע תקן שפתי ופדגוגי אחיד לגנים. השוואת שכר בתנאי תעסוקה מן הסתם, ובדיקה מיידית של ועדת ביקורת ומבקר העירייה לראות אם היה דבר כזה, מי אישר אותו ומי הנחה. האם זה נעשה בהתאם לדיני העבודה, ושיפרסמו את הדו"ח ויניחו אותו על שולחן המועצה בתוך 30 יום. תודה.

מירב הלפמן: יש עוד התייחסויות? לא. אז אני מקריאה את התשובה. מינהל החינוך בעיריית כפר סבא פועל מתוך מחויבות עמוקה לשוויון הזדמנויות, למקצועיות ולאיכות המענה החינוכי הניתן לכל ילדי העיר, ללא הבדל בין זרמי החינוך השונים. לא ניתנה כל הנחיה לשיבוץ סייעות בגני הילדים על בסיס של רקע, דת, לאום, גזע או מגדר. הטענות בנושא פערי שכר ותנאי העסקה, אינן נכונות. מדיניות השכר מתבססת על תפקיד רקע מקצועי, ניסיון וותק בלבד. שיבוץ תומכות החינוך נעשה בהתאם לצורכי המערכת, למאפייני המסגרות החינוכיות ולצרכים המקצועיים והתפעוליים, תוך התחשבות ככול הניתן ברצונות ובבקשות של תומכות החינוך עצמן. המטרה שלנו היא ליצור התאמה מיטבית בין צורכי המסגרת החינוכית לבין העובדות המשובצות בה. מתוך הבנה כי ההתאמה הזאת תורמת ליציבות הצוותים ולאיכות המענה הניתן לילדים. באשר למצוקת כוח האדם בצהרונים. מדובר באתגר משמעותי, שאנחנו מתמודדים איתו. ובימים אלו אנחנו מקיימים חשיבה מערכתית לגיבוש תכניות לגיוס כוח אדם איכותי, מקצועי ומחויב, שייתן מענה לצורכי המסגרות החינוכיות בעיר. תהליך הגיוס מתבסס על כישורים, על התאמה מקצועית ועל יכולת לתת מענה מיטבי לילדים, ללא הבחנה על רקע דת, גזע, לאום או מגדר. בהיבט הפדגוגי והשפתי אנחנו מודעים היטב לחשיבות המכרעת של רכישת שפה בגיל הרך, ולהשפעות של ההתפתחות הקוגניטיבית, הרגשית והחברתית של הילדים. מתוך התפיסה הזאת אנחנו מקיימים חשיבה משותפת עם גורמי הפיקוח והמקצוע, במטרה לקדם תכנית להעשרת השפה, להרחבת אוצר המילים ולהעמקת הידע והמיומנויות השפתיות באמצעות תהליכי למידה משמעותיים. לסיכום, מינהל חינוך ימשיך לפעול מתוך מחויבות לשוויון הזדמנויות, לכבוד של כלל העובדות והעובדים ולמתן שירות חינוכי איכותי. אנחנו מאמינים כי מערכת חינוך איכותית נבנית בראש ובראשונה, בזכות אנשים מקצועיים, מסורים, מחויבים. וכי הגיוון האנושי בצוותי החינוך הוא חלק מהחוסן והעוצמה של הקהילה שלנו.

אלון רבינוביץ: אפשר להגיב לזה דניז בקצרה. אני מאוד שמח על התשובה. ובו בזמן אני אשמח לנתונים. כי להגיד אין, זה סבבה. או להגיד לפי צרכי המערכת, זה מעולה. אבל אני רוצה נתונים. אני רוצה לדעת, יש לנו X גנים דתיים, X גנים חרדיים, X גנים חילוניים. כמה סייעות מהמגזר נמצאות באחוזים פה, כמה פה, כמה פה. זו התשובה המכרעת.

מירב הלפמן: אין בעיה, תגישו בקשה למידע, ונעביר את הנתונים.

עו"ד איתן צנעני: שוב, אין בעיה לתת נתונים. אבל הבסיס העובדתי של ההצעה הזאת היה שגוי. וקיבלתם פה תשובה ברורה ברחל בתך הקטנה. התשובה הזאת ניתנה לנו על ידי הגורמים המקצועיים. ה"עובדות" שציינתם בהצעה שלכם שגויות.

דני הרוש: טוב, יש עוד מישהו שרוצה להגיב? אפשר להוריד את ההצעה הזאת מסדר היום לאור התשובה?

איציק מנהיימר: מה הצעת ההחלטה?

דני הרוש: רק רגע, רק רגע איציק, אין פה הצעת החלטה. האם אפשר להוריד את ההצעה הזאת מסדר היום, או שנעלה את זה להצבעה?

הדר לביא: הצעת ההחלטה מקיפה מאוד הרבה דברים, תקראו אותה. היא באמת מתבססת על נתונים שהוצגו לנו כשגויים. אז אני מציעה שנבקש נתונים מחוץ למסגרת הזאת ונמשיך משם. תסתכלו על ההצעה.

דני הרוש: תבקשו נתונים, וענבר פה, איפה ענבר? ענבר פה? או צוות מקצועי יעביר לך נתונים.

הדר לביא: לא, אז בואו ניתן הצעת החלטה.

דני הרוש: לא, לא, בבקשה איתן.

עו"ד איתן צנעני: אני מציע שבהסכמה נסיר את ההצעה הזאת. את הנתונים תבקשו, תקבלו את הנתונים, אין שום בעיה.

דני הרוש: אם זה מקובל אז נעבור לנושא הבא. אפשר? תודה, לנושא הבא. תודה רבה.

ב. אלימות בני נוער והשבת הביטחון האישי לתושבי העיר.

מירב הלפמן: הנושא הבא זה אלימות בני נוער והשבת הביטחון האישי, מי מציג?

עו"ד עדי לוי סקופ: אני אציג את הנושא הזה. בשנתיים האחרונות אנחנו העלינו את הנושא של אלימות בני נוער, לדעתי כאן במועצת העיר ובוועדה למניעת אלימות, לפחות 10 פעמים. גם בישיבות מועצה שלא מן המניין, גם בישיבות מועצה מן המניין, בשאילתות, בוועדות למניעת אלימות ובדיונים נוספים. ושוב ושוב אנחנו שומעים מגבלות. אכן יש מגבלות בנושא הטיפול בבני הנוער. אנחנו מודעים לזה. אבל אנחנו היום רוצים לשאול שאלה פשוטה. מה עוד אפשר לעשות? ומה אנחנו עדיין לא עושים ועושות? בשבועיים האחרונים שמענו על אירועים מזעזעים. למי כאן שטרם שמע על אירוע של תקיפה, אני לא מדברת על אירועים בכפר סבא. אני חושבת שהמסר שיוצא מכאן ממועצת העיר חייב להיות ברור. זה שאירוע מסוים לא קרה כאן, זה לא אומר שהוא לא יקרה כאן מחר. דיברנו על זה גם בוועדה למיגור אלימות. מבחינתנו כל אירוע כזה זה אירוע נפגע, ואנחנו צריכים להתייחס אליו כאילו חס וחלילה היה יכול באותה מידה להיות גם כאן בכפר סבא. נערה בת 15 שהניחה את התיק שלה באוטובוס והותקפה. נער בפתח תקווה שעבר לינץ'. שילדה בת 7, פורסם היום, שעברה חרם כל כך נורא שהתאשפזה. כל יום מפורסמים בכפר סבא, התפרסם לפני כשבועיים עניין של אונס קבוצתי של נערה עם מוגבלויות. והדברים האלה פשוט מחרידים. אין יום שלא מפורסמים לפחות שני אירועים של תקיפות של דברים. אני פתחתי הבוקר וראיתי אימא שזועקת וצורחת ומראה תמונות של הבן שלה עם כל הפציעות על הראש מהאשפוז שלו. וזועקת את נשמתה. זה גם אירוע שהיה בפתח תקווה למיטב זכרוני. אנחנו פותחים גם בקבוצות פייסבוק שלנו מידי פעם אם תסתכלו בקבוצות המובילות בפייסבוק, אז אתם תראו אזהרות של בדרך כלל אימהות. נצפתה קבוצה, הקבוצה הידועה שאנחנו כולנו יודעים על איזו קבוצה מדובר, קבוצת בני נוער באזור גיל החטיבה, לבושים שחורים. נוסעים על קורקינטים וכל מיני כלי רכב ללא קסדות וללא אבטחה. והנה הם חוצים את מנחם בגין ועוד יקרה אסון ומישהו ידרוס אותם. הנה הם נמצאים עכשיו בקניון ערים – להיזהר. הנה עכשיו הם הגיעו לדמרי. הנה עכשיו הם מסתובבים ליד קניון ירוקה בחוץ, ומעבירים ממקום למקום ומדווחים למוקד. השוטרים מגיעים הם כבר מתפזרים משם, הם מיומנים. הם יודעים עד שהחברה מהמוקד מגיעים ובאמת כל הכבוד, החברים מגיעים, השיטור מגיע מהר, לוקח לו 20 דקות, 25 דקות להגיע, 15 דקות אפילו להגיע. אבל עד שהם מגיעים, גם אם יגיעו תוך 10 דקות, הילדים מתפזרים

ועוברים כבר למיקום הבא שלהם. הם ממררים את חיי העיר כבר שנתיים. ממררים את חיי העיר. ואי אפשר לעצור אותם, הם בלתי ניתנים לעצירה. ואני שואלת את כולנו אם זאת המציאות שאנחנו מסכימים להשלים איתה. כי יש לנו מוגבלויות, יש עלינו הרבה מגבלות, ויש הרבה דברים שאי אפשר לעשות, השאלה היא מה אנחנו כן יכולים לעשות. ואני טוענת שאנחנו יכולים לעשות הרבה יותר, בשביל שכולנו נרגיש פה בטוחים יותר. יש את הדוגמאות שהעלינו כאן בהצעה לסדר, שמדברות על הסטת תקציבים ופתיחת מגרשים ופתיחת מרכזים. אני מזכירה שיש לנו, מרכזי נוער שלנו לא פתוחים כמו שהם צריכים להיות פתוחים. יש לנו את המרכז העירוני שנמצא כאן ליד קניון ערים. אבל המרכז בירוקה לא פתוח. והמרכזים במזרח העיר לא פתוחים, לא פתוחים, הם לא פתוחים, לילדים אין לאן ללכת. עכשיו לחלקנו כאן למחציתנו יש ילדים בגיל החטיבה והתיכון. אז אנחנו למדים מהם באופן ישיר מה קורה. אנחנו יודעים מה קורה כשהם עולים לאוטובוסים למסיבות. ואנחנו יודעים מה קורה כשהם מנסים ללכת בקניון ערים. אני אעיד על הילדים שלי באופן אישי, הם לא יוצאים בערבים, הם מפחדים לצאת לקניון ערים, אז הם לא יוצאים לקניון ערים ולא לסנימטק. הייתה תקופה שהסתובבתי כמעט כל ערב שדיברנו על זה לדעתי לפני כשנתיים, סליחה לא לסנימטק, לספורטק סליחה. הייתה תקופה שהסתובבתי כמעט כל ערב שמה וראיתי מה קורה שמה. אין ערב כמעט שאין שמה מהלומות וחילופי דברים ואירועים. ושוב, השאלה היא מה אנחנו עושים עם זה. אז אני מעבר לדוגמאות שיש כאן, של הסטת תקציבים ופרסומים, יש דברים שאנחנו יכולים לעשות כבר מחר בבוקר. אנחנו כולנו יכולים לעשות מחר בבוקר. ניתן לדוגמא, דיברתי על זה כמה פעמים, וגם דיברתי על זה בוועדה למיגור אלימות, והסכמנו על זה שזה צריך להיות. קמפיין שלם גם באינסטגרם גם בפייסבוק גם בחוצות העיר. אני חושבת שתושבי ותושבות העיר אם נשווק במדד התפוקה, פחות מעניין אותם לראות מודעה של החברה הכלכלית "בקרוב נפתחת גינה חדשה". בסדר, הם יראו, הם גרים שמה באזור. הם יראו שפתחו גינה חדשה. הרבה יותר מעניין אותם לראות "לא לאלימות". יותר מעניין לראות דברים שהם בנפשנו של כולנו. צריך פה קמפיין ענק גם באינסטגרם שמכוון לבני ובנות הנוער. וברוך השם יש לנו דוברות שמסוגלת לעשות את זה כמו שצריך. וגם קו עירוני אדום-

דני הרוש: עדי?

עו"ד עדי לוי סקופ: עוד דקה.

דני הרוש: כן בבקשה.

עו"ד עדי לוי סקופ: קו עירוני אדום לדיווח על אלימות, שיש לנו את המוקד של 106, אבל בואו נעשה ממש קו אדום-

דני הרוש: אבל יש מוקד ביטחון עדי.

עו"ד עדי לוי סקופ: כן, כן, זה מוקד ביטחון. אבל אנחנו רוצים, אנחנו, תנו לנו. אנחנו נפגשים פעם בחודש לישיבת מועצה, תיתנו לנו את הנתונים האלה שכולנו נדע שאנחנו גם נבחנים ונמדדים בכל מועצה. ללא קשר לנושאים שנמצאים על סדר היום. כמה דיווחים על אלימות היו? מה קורה? כמה פניות נעשו? איך הם טופלו? ולא רק להגיע חס וחלילה למקרה שזה כבר יהיה מאוחר מידי. והכי חשוב אני באמת חושבת, הכי חשוב שלא נוריד את הנושא הזה מסדר היום, כי זה נושא כל כך חשוב. באמת, זה שזה, לא רוצה לדפוק פה על הזה ולהגיד שאנחנו לא קמנו פה לאיזה אירוע, זה לא אומר שמחר בבוקר חס וחלילה זה לא יכול לקרות. אז אני חושבת שאפשר בכל הכבוד לקבל את ההצעה הזו לסדר. ולצער, אם אתם סבורים שהיא רחבה מידי, לכל הפחות דברים ספציפיים, וכפי שהדוברת הצהירה יבוצע על הקמפיין העירוני. אז לכל הפחות לקבל חלק מהדברים, תודה רבה על ההקשבה.

דני הרוש: תודה. אנחנו תכף-

מירב הלפמן: תן ליורם רגע-

דני הרוש: יורם מפקד התחנה הגיע במיוחד-

מירב הלפמן: הוא יתייחס ואז למיכל.

דני הרוש: הצוות המקצועי גם הגיע לפה. ואני חושב שבישיבה הקודמת הצוות של נוער וקהילה, הציג פה דברים נפלאים של העשייה. עכשיו אני לא מקל ראש במה שאמרת עדי. אבל הנתונים מדברים בעד עצמם, כי תכף מפקד התחנה שהוא פה והצוות שלו, ואני חלק מהדברים מקבל, אבל, בואי נשמע את יורם ואחרי זה נתקדם.

יורם כהן: טוב, אז ערב טוב לכולם. נמצאות איתי פה הילה מפקדת העיר ונופר קצינת הנוער. היה לנו חשוב להגיע לפה, אחרי יום ארוך ולא פשוט, בטח חלקכם מכירים ויודעים עם מה התמודדנו בשעות האחרונות. אבל בואו נניח את זה רגע בצד. משטרת כפר סבא אחראית על הוד השרון, רעננה, כפר סבא, ועוד 15 יישובים בדרום השרון, 300,000 תושבים, מעל ל-300,000 תושבים אפילו בגזרת התחנה. לצורך העניין יש כרגע תכניות להקמת תחנה ברעננה, שתיפרד מהתחנה שלנו. לא יודע אם שמעתם על זה, אבל זה גם כן משהו שיטייב את השירות שלנו. התחנה לאורך שנים נושאת במקום הראשון במתן שירות לאזרח, במערכות מדידה חיצוניות. זאת אומרת זה לא סקרים שאנחנו עושים. מבחינת נתונים אנחנו ב- 20% ירידה בתופעת הפשיעה בהשוואה לאשתקד, שגם בשנה שעברה היינו בירידה. אבל זה נתון דרמטי. כי הוא לא משקף את כל המקומות האחרים. בתוך זה גם תופעת הנוער, ובתוך זה גם תופעת אלימות בני נוער בגזרת התחנה. לא צריך להתבשם ולהתהדר בזה, צריך לעסוק בזה כל הזמן, אני מסכים עם מה שעדי אמרה, זה אמור להטריד את כולנו. ואנחנו ממשיכים ועושים. יש המון פעילויות, אבל אני רוצה לפנות אליכם. מה שכן אפשר לעשות יותר טוב, ומה אני מצפה כדי שזה יהיה בעצם יותר יעיל, להפסיק עם הפוסטים. במקום פוסטים, או לצד הפוסטים יותר נכון, לפני הפוסטים, תחייגו 100. תחייגו 100, תעבירו לנו דיווח. כי כשאנחנו מנטרים את הפוסטים לפעמים זה לוקח שבוע אחרי, שבועיים אחרי. אנשים לא מגישים תלונות, קשה לנו להתמודד. אנחנו לא בוחנים לבב וכליות, אתם צריכים להבין את זה. אז זה בסדר לרשום פוסטים, אבל של דבר כשאתה הולך ובוחן, גם ויזינט מבחינת המצלמות במרחב הציבורי. אתה רואה שהדיווח הוא לא כמו שתואר, ומסע ההפחדה של הפוסטים, מסתבר שזה בכלל אירוע אחר. אבל איפה שיש דיווחים, ואני אקח אתכם למקרה אחד, אני יכול לדבר על כמה. אתם זוכרים את האירוע שהיה ודאי בהוד השרון. אותו בחור בן 60 שהלך, ביצע פעילות ספורטיבית, זה היה בחופש הגדול עדיין. ותקפו אותו נערים. אחד דפק לו לום בגב, אירוע מזעזע. סטייל תפוז מכני כזה. סתם, בלי שום קשר אליו. והתחנה ברגע שזה הגיע אל פתחנו, פעלנו בצורה נחושה. הלכנו אספנו ראיות, גבינו תלונות. ואתם יודעים מה קרה? אחרי שטיפלנו כמובן בעניין הזה בצורה יעילה, והנער הזה גם כן נעצר וישב בכלא. הבת של אותו בחור שהותקף התאהבה בתחנה ובטיפול המשטרתי, והיא עכשיו בהליך גיוס אלינו, להיות חוקרת בתחנה. אמיתי לחלוטין, אני לא מספר לכם פה סיפורי מעשיות. עדי את לא תשמעי אותי אומר, ואפשר לדבר על זה ארוכות, על ביקורת כלפי בתי משפט. בואו אני בחלקת האלוהים שלי-

עו"ד עדי לוי סקופ: אני התנדבתי...

יורם כהן: אנחנו מזמנים את כולם להתנדב. יש לנו 500 מתנדבים מדהימים. מחר אנחנו עושים להם ערב הוקרה אגב בעיר, מגיע להם. יש לנו 160 חברי כיתות כוננות בגזרה, זה משהו שישמש אותנו למצב חירום של מתקפה לא עלינו מהגדה. אלה הדברים שאנחנו עושים. הילה יכולה לספר לכם, אתמול זה היה? על מבצע יזום, זה לא אכיפה, זה יותר מניעה. ועם נוער אנחנו פחות רוצים להגיע לאכיפה, אנחנו רוצים לבוא, וכמו שאת אומרת עדי, לכל החבורות שמסתובבים על קורקינטים ומיקרו –מוביליטי. איפה שצריך לאכוף – לאכוף. אבל איפה שגם ניתן להסביר, אנחנו מסבירים. היו לי לא מעט מקרים שיכולתי להחליט על פתיחת תיק כלפי קטין. אבל כשהבנתי והפעלתי שיקול דעת, שהוא מעד באותו רגע, לא מדבר על אירועים חריגים וקשים. העדפתי לקחת אותו לשיעור חינוך ולגייס אותו מה שנקרא להיות אזרח מן המניין. ככה אנחנו רואים את הדברים, להשפיע על העתיד. אם יש שאלות אני אשמח לענות. אני יכול לדבר פה שעות, אבל דני עשה לי ככה. אנחנו נכנסים לבתי ספר, אנחנו בשיתוף פעולה מלא עם הרשות, עם העירייה. בלי קשר למה שקורה. אנחנו פה על מלא, ושיתוף פעולה עם העירייה לטובת התושבים. יש פה את כל המחלקות המדהימות שיש פה בעיר הזאת. ואני מדבר גם כתושב העיר, וגם בטח כמפקד התחנה בשנתיים וחצי האחרונות, וזה כיף גדול לעבוד פה. זה לא קיים בהרבה מקומות, וצריך להיות גאים גם בדבר הזה.

עו"ד עדי לוי סקופ: אני אומרת שהוועדה כבר דנה בזה, תודה רבה יורם. אתם באמת עושים פעילות ברוכה מאוד. אני אומרת שהוועדה כבר דנה בזה. אני כן שמעתי כאן מהדוברת, שכן מתוכנן או יש נכונות לקיים קמפיין בנושא. ואני רוצה לשאול אתכם מה מבין ההצעה שלנו אתם כן מסכימים. כי תראו יש בעיה רצינית מאוד בנושא מרכזי הנוער.

מיכל מורדו: ערב טוב, שמי מיכל ואני מנהלת את הרשות לביטחון קהילתי במינהל קהילה. חלק מהתפקיד שלי הגדול, זה בעצם לתכנן את תכניות מוגנות נוער, מתבגרים וצעירים בעיר, בשותפות עם המערכת העירונית כולה. אגף הביטחון, מינהל החינוך, מינהל קהילה, שחק. האמת היא שהיינו פה, נראה לי הוזמנו לישיבת מועצה לפני שבועיים. אני במקרה לא הייתי בה, כי הייתי בחופשה. אבל בעצם סקרנו את הקיץ. פגשנו מאות בני נוער במהלך הקיץ הזה ברחבי העיר 24/7, במרכזי הנוער שהיו פתוחים, באירועי שיא, בסיורים במרחב הציבורי, בצוותים שעבדו כאן, בצוותים מעורבבים של הביטחון של קהילה של מדריכי מוגנות לאורך כל הקיץ. ואני אגיד שבשוטף אנחנו נפגשים בתדירות של אחת ל-3 שבועות בפורום שטח, שיושבים בו נציגים קבועים מכל חלקי המערכת שתיארתי. ובה בעצם אנחנו מציפים ודנים באירועים שקורים כאן בשטח, בשביל לתת להם מענה. נכנס סוף סוף מנהל למרכז הנוער בירוקה, שכבר התחיל בחודש האחרון ככה לצאת לסיורים במרחב הציבורי עם הצוות של ינשופי לילה של קידום נוער. אתמול היה לנו מפגש של סיירת הורים, והוא הגיע לפגוש את הנציגות של הסיירת הורים, והוא יסייר גם איתם בשביל לראות את הנקודות הרלוונטיות בשכונה. אנחנו כל הזמן חושבים ועסוקים בנוער. אני אגיד שקמפיין זה רעיון וזה מעולה, ואני בטוחה שאנחנו נעשה אותו בשלב כזה או אחר. אי אגיד לכם מהמקום המקצועי, שאני מאמינה בסופו של דבר בהורים מחויבים מגויסים מעורבים, שהם מצליחים לצאת ולהיות חלק. אני אגיד שצוות המוגנות שלי היה באספות הורים של שכבות ז' בחטיבות הביניים, גם בשביל לחשוף את התפקיד שלהם, וגם בשביל לנסות ולגייס אותם לסיירת הורים עירונית. הלוואי ויהיה פה מאמץ והורים תושבים, הורים של מתבגרים יוכלו להצטרף לסיירת. זו סיירת שהיא מלווה, זו סיירת שהיא חלק ממעטפת שלמה, אבל בשביל זה צריך הורים שבאים ויוצאים ועושים-

עו"ד עדי לוי סקופ: בשביל זה צריך קמפיין.

מיכל מורדו: נכון. וזה קמפיין וזה דברים שאנחנו עסוקים בהם כל הזמן.

הדר לביא: מיכל, מה הפער שלנו בהתנדבות של הורים בקהילה? לכמה את רוצה להגיע?

מיכל מורדו: אני אגיד שיש קבוצה של 60 הורים של סיירת הורים, מתוכם פעילים אולי 20, וזה לא מספיק. והם יוצאים, והם יוצאים בימי שישי וחמישי, בלילות של חמישי ושישי. אז זה ככה מהבחינה הזאת. ארז?

עו"ד עדי לוי סקופ: מיכל, אני רוצה להגיד שהפעילות שלכם מבורכת. שמעתי את הסקירות שלכם לדעתי 3 פעמים בחודשים האחרונים, ואתם עושים פעילות מצוינת. אבל ההצעה הזאתי מדברת על ההרחבה וההגדלה והעלאה של זה. כמו שיורם אמר מקודם פוסטים לא יעזרו. אז הקמפיין הזה שאנחנו קוראים לו, חלק ממנו גם זה להסביר את החשיבות של הגשת התלונה בזמן אמת, ואת הדיווח למוקד 106. זה אמור להיות משהו שהוא רב צירי. שהוא פונה גם לבני ובנות הנוער, אבל גם להורים לגיוס וגם להורים ברגע שהם נתקלים באירוע. אז על זה אני בטוחה שאנחנו יכולים להסכים.

מיכל מורדו: גם הקבוצות שאנחנו שותפים להם, אנחנו כל הזמן אומרים להפנות את התלונה למוקד 106, לגשת ולהתלונן בתחנת משטרה. ואז בעצם אפשר להתכנס לתוך אכיפה.

נדב לויטה: אני גם אשמח להגיד משהו. קודם כל יורם תודה רבה על כל הפעילות שאתם עושים, ומיכל שמענו את הסקירה גם בוועדה למניעת אלימות וגם בישיבת מועצה הקודמת. באמת מבורך, והופתעתי גם אז וגם בישיבת מועצה כל מה שאתם עושים, אז תודה רבה. אני חושב שיש הרבה דברים, כמו שעדי אמרה קמפיין, זה טוב, זה טוב למניעה. אני לא מדבר על אכיפה בזמן אמת, ברור שצריך להתקשר 100 ולא לעשות פוסטים זה ברור. אבל קמפיין גם למניעה וגם לגיוס מתנדבים, שהעלית פה את הצורך הזה. מעבר לזה יש כל כך הרבה מדברים, שהם לאו דווקא בעולם של הביטחון הקהילתי, אלא באמת ברמה של תשתיות. אנחנו לפני 8 חודשים או 10 חודשים הגשנו הצעה לשים אור ברחובות. עכשיו אנחנו כבר לא מדברים רק על סופי שבוע שיוצאים מאוחר, או אפילו לא על 20:00-21:00 בערב. עכשיו 17:30 כבר חושך, ילדים חוזרים מחוגים, נערות הולכות לבד. למה גן הזיכרון חשוך, חשוך. רחוב נורדאו ליד בית הקברות ליד תחנת הרכבת חשוך. ילדים באמת לא צריכים לעשות את העיקוף הזה, הם יכולים לבוא, אפשר לסדר להם שמה גם פינה. אור במדרכות נותן ביטחון בכל כך הרבה צורות לתושבים, וזה גם חלק מההצעה פה. ויותר מזה, ילדים שלא משקיעים בהם, אני יודע שמשקיעים פה במערכת החינוך, ואין פה שום תלונות, אבל זה מעבר לזה. זה תנועות נוער, זה ספורט ככלי לחינוך. אם אנחנו נשקיע, מוזיקה, תרבות. שאם נחזק את ההשקעה בתחומים האלה, שהם לאו דווקא תחת אותה מחלקה. אבל את הילדים האלה בסוף אנחנו פוגשים ברחוב. אנחנו פוגשים ברחוב ואז מתלוננים עליהם, ואנחנו פוגשים ונדליזם. וכשרשות נותנת את הקרקע הפורייה הזאתי לבני נוער, להרגיש בטוחים בסביבה שלהם, וזה כרגע לא מעניין אותי אם הילדים בכלל מכפר סבא או לא, בסוף זה פוגע בתושבי כפר סבא ובמרחב הציבורי שלנו. ומבחינתי שילד מהוד השרון יבוא למגרש ציבורי בכפר סבא, כי אין לו בהוד השרון. אני מעדיף את זה מאשר שהוא יעשה לי גרפיטי בתחנת אוטובוס. אני באמת אומר, יש פה כל כך הרבה דברים מעבר לעולם הביטחון הקהילתי שנמצאים פה בהצעה, ויכולים פשוט למנוע ולייצר סביבה בטוחה, כי בסוף יש יכול להיות עכשיו בני נוער, וזה יכול להתקדם לפגיעות על בסיס מגדר של נערות ונשים. וזה יכול אחרי זה להתדרדר על פי נטייה מינית כמו שראינו בתל אביב לפני כמה שבועות. וזה יכול להגיע גם לאנשים עם צרכים מיוחדים שלא מקבלים אותם בקהילה. ואם אנחנו נייצר פה מרחב ציבורי, שבאמת כפר סבא שווה לכל אחד ואחת. אנחנו נייצר פה בשיתוף פעולה, גם ההורים יירתמו לזה, גם אנחנו נרתם לזה. אני בטוח שאני מדבר בשם כל חברי המועצה. אנחנו לא רוצים לראות אלימות ברחובות וונדליזם במרחב הציבורי. אז אני חושב שאפשר לעשות כל כך הרבה מעבר לעולם הביטחון הקהילתי בשינוי תשתיות, שיכול לייצר אימפקט ענק.

מירב הלפמן: כן, ארז בקצרה רק.

ארז קוקוס: ערב טוב לכולם, מי שלא מכיר ארז מנהל השיטור העירוני. עובד לצד הילה, היא מטעם המשטרה, אנחנו עובדים ביחד, מפקדת העיר מפקדת השיטור. אני רוצה להגיד לכם שאני הרבה שנים בתחום הזה, בתוך כפר סבא. ואני יכול להגיד שזה היה קיץ מבחינת אירועים חריגים, אחד השקטים שעברנו. למה? כי התכוננו מראש, כי עשינו הרבה מהלכים קודמים, אם זה בדוברות, אם זה עם מינהל קהילה, אם זה אגף הביטחון. שיצאנו גם בנושא האכיפה, גם בנושא ההסברה, גם בנושא מרכז הנוער שיש פה מערכת שלמה, מערכת עירונית שעבדה, כדי שהקיץ הזה, ובכלל כל השנה תהיה בטוחה. כמובן בסיוע של תחנת כפר סבא שאיתנו לאורך כל הדרך בנושא הזה, וכל נושא הנוער, הוא אצלנו בראש ובראשונה. וחשוב לי גם לציין שיוצא פה איזה, ככה אני מרגיש, אם הייתי תושב ככה הייתי מרגיש, ולא עובד. ואני חייב להגיד את זה. יש לנו בכפר סבא פה נוער מדהים, נוער מדהים שיש לו את המאפיינים שלו לכל גיל. שבגיל 15, 14, 13 הם טיפה יותר שובבים. יש כאלה שהם יותר קיצון, שמטופלים כמובן כמו שאתם יודעים. הרוב המוחלט, כולם אני יכול להגיד כמעט, הם ילדים מדהימים, שיוצאים לרחובות, שבאים למרכז נוער. היה לילות לבנים שעבדו מדהים. שעבדו מדהים. שכינסו אליהם את כל בני הנוער בעיר, ואנחנו באנו כאגף ביטחון, ואנחנו שם שמרנו עליהם שלא יהיה שם דברים חריגים. ועדי אני מצטער, אבל 20 דקות לשיטור לא לוקח להגיע בכמויות רכבים שיש לנו ובכמויות סיירים, בעיקר בחופש הגדול שאנחנו מעמידים בלילה, הנתון הזה הוא לא מדויק. העיר פה, אנחנו משתדלים שהיא תהיה-

עו"ד עדי לוי סקופ: כמה זמן לוקח לכם להגיע?

ארז קוקוס: הרבה פחות מזה. אם אין אירוע חריג, 5 דקות. אם אין אופנוע באזור, אנחנו כבר מתחילים לשאול שאלות, וזה חשוב לציין. בגלל זה יש לנו סיירת ביטחון, יש לנו שיטור עירוני. כולם עובדים במקביל יחד עם התחנה. ויש פה מעטפת מאוד מאוד רחבה, גם עירונית וגם משטרתית לטובת הדבר הזה, לביטחון בני הנוער. באמת שכולם פה משתפים פעולה, אם שכחתי מישהו כמובן אני מתנצל. אם זה הנהגת הורים שגם מסייעת לנו בכל. כל מה שאנחנו צריכים, חינוך כמובן. ובאמת חשוב לי לציין שהעיר פה אנחנו באמת רוצים ומשתדלים ודואגים שהיא תמשיך להיות הכי בטוחה. לא משנה מה קורה, ולא משנה איפה כפר סבא נמצאת על המפה מבחינת קו תפר וכל הדברים האלה. זו המטרה שלנו גם בנושא ההוא וגם בנושא הפנים שלנו. תודה לכולם.

מירב הלפמן: תודה. אז באמת ככה שמענו את כל גורמי המקצוע. ואני אגיד בסוף למשולש הזה צריך גם להוסיף את האחריות ההורית, וששההורים יצטרפו אלינו. אנחנו הרבה פעמים מזמינים אותם, כמו שנאמר פה לסיירת הורים, נמצאים בבתי הספר. ואנחנו צריכים גם אותם לרתום למהלך הזה, אז הקריאה היא גם להורים להצטרף. טוב ולאור מה ששמעתם-

אורית מסמי: אני יכולה להוסיף משהו? אני גם רוצה להגיד, שבואו לא נשכח שהילדים שלנו חיים בתוך איזה שהוא אקלים חברתי. ואם האקלים החברתי הוא אלים, אז הילדים לומדים מאיתנו. וחוץ מקמפיין, ואני באמת חושבת שיש פה עניין של אחריות הורית, וצריך לגייס עוד הורים לסיירת הורים. על כל אחד מאיתנו יש אחריות לתת דוגמא אישית. בסוף הילדים הם השתקפות שלנו. ואם אנחנו אלימים, ואם אנחנו מדברים באלימות, אז גם הילדים ידברו ככה.

מירב הלפמן: טוב. אז לאור כל מה ששמעתם, ההצעה פה כמובן לפניכם, אז אנחנו רוצים לדעת מי בעד ההצעה או להסיר? אני שאלתי מי בעד.

אורית מסמי: בעד הקמפיין אפשר להצביע.

מירב הלפמן: אוקיי אז הדר, פינחס, יעל, עדי, דן, אלון, מיכל נדב. ומי נגד? דני, איתן, אורית, הדר גן אל, אמיר, ממה, ראובן, איציק, לירית וקובי. תודה.

איציק מנהיימר: מירב אני רוצה להוסיף כמה מילים.

דני הרוש: בבקשה איציק.

איציק מנהיימר: אחרי ההצבעה, אבל רק לצורך הבהרה. אין ספק שההצעה שהעלתה חברת המועצה עדי לוי סקופ, היא הצעה ראויה ורצינית. רק העניין הוא שבהצעה הזאת שהצבעתי נגדה, אני חושב שצריך להחזיר את ההצעה הזאת לוועדה למניעת אלימות. לבוא עם תכנית יותר רחבה ויותר מעמיקה, ואולי אז באמת יהיה. כי ממה שאני רואה בהצעה הנוכחית הזאת, אי אפשר להביא הצעה כזאת כתוכנית כוללנית. צריך תכנית רצינית עם אנשי מקצוע שיתכללו את זה ושיביאו תכנית רחבה יותר. כמובן שמו דגש פה בעיקר זרועות הביטחון של העיר, אבל מניעת אלימות לא מתחילה בזרועות הביטחון, היא מסתיימת שם. מניעת אלימות מתחילה כמו שנאמר פה בחינוך ובתוכנית מקיפה יותר של חינוך, חינוך, חינוך. ולא ביטחון, ביטחון, ביטחון. ביטחון זה המעגל האחרון שסוגר. כי אני ראיתי פה ש-,

מירב הלפמן: אני אחדד, אני רק רוצה לחדד שנייה, כי מיכל נראה לי, היא אמרה את זה, אבל אני לא יודעת אם שמתם לב. היא אמרה אנחנו עובדים על תכנית שכוללת את כל אגפי ומחלקות העירייה, בשיתוף כמובן עם יורם והצוות המקצועי. זו תכנית שהם עובדים עליה כבר תקופה והם הציגו אותה.

איציק מנהיימר: תכנית רחבה בכל ההיבטים של החינוך, ואנחנו נחדד את זה.

עו"ד עדי לוי סקופ: אז רק בהקשר הזה אני אגיד, תודה איציק. אז שהדברים האלה יעמדו בפני הוועדה הבאה עם כל ההערות האלה, זה אחד. שתיים, הצהרה שלכם לגבי הקמפיין, שנתחיל בקמפיין למיגור אלימות בכל הצירים שלו. ושלוש-

מירב הלפמן: בוועדה. אנחנו נבחן את הנושא עם הצוות המקצועי, והם יציגו את זה בוועדה.

עו"ד עדי לוי סקופ: לא, אני הבנתי שיש פה הסכמה רבתי על הסיפור הזה. ושלוש, כשאנחנו דנים בתקציב בדצמבר, שהדברים האלה יובאו בחשבון, כל התוספות האלה שנדרשות שיובאו בחשבון.

מירב הלפמן: אוקיי.

<u>החלטה מס' 319:</u> מועצת העיר החליטה ברוב קולות לא לאשר את ההצעה בנושא אלימות בני נוער והשבת הביטחון האישי לתושבי העיר.
<u>בעד ההצעה</u> - הדר לביא, פינחס, יעל, עדי, דן, אלון, מיכל נדב.
<u>נגד ההצעה</u> - דני, איתן, אורית, הדר גן אל, אמיר, ממה, ראובן, איציק, לירית וקובי.

ג. מחדל שיבוץ התלמידים והצפיפות הבלתי נסבלת בחטיבות העליונות.

מירב הלפמן: הנושא הבא זה שיבוץ התלמידים והצפיפות הבלתי נסבלת בחטיבות העליונות, מי מציג?

אלון רבינוביץ: אני. עם פתיחת שנת הלימודים הנוכחית, אני רוצה רגע שנייה לפני שאני מציג את הנושא הזה, להתייחס בקצרה על כל הישיבה שלא מן המניין הזאתי. היא הוגשה עוד לפני הישיבה של ספטמבר. זאת אומרת שאנחנו הגשנו את הבקשה הזאתי בשבוע שלפני הישיבה של ספטמבר, ולא ידענו שבספטמבר יציגו את מה שהציגו. ומעולה שהציגו, חבל שזה לא היה כבר מרוכז. ולא ידענו שיקרה מה שיקרה בין הישיבה שזה לישיבה הזאתי. זה יוצא קצת מוזר, אבל זה נושאים עדיין חשובים שכדאי שנדון בהם, במיוחד הנושא הזה שהיה עוד פעם עדיף וכדאי שנדון בו כבר לפני חודש. שגילינו שהיה איזה שהוא כשל תכנוני במערך השיבוצים לתיכונים בעיר. בתיכון גלילי שובצו בכיתה י' כ-390 תלמידים. שכבה שגדולה לפי הערכתנו פי 1.5 משכבה י"א ופי 2 משכבה י"ב. בתיכון מקביל בעל קיבולת דומה שובצו 100 תלמידים פחות, ומתקניו אינם מנוצלים במלואם. העיוות יוצר מציאות פיזית ופדגוגית שהיא מסוכנת ובלתי סבירה. דיברתי עם תלמידה שלא הצליחה להגיע מהכיתה שלה לכיתה הבאה, שבו יש לה שיעור אחר, בזמן לשיעור, כי פיזית היא לא יכלה לעבור במסדרון. התיאור היה "סרדינים במסדרונות." ככה תיארו לי את הדבר הזה. אין מספיק כיתות, יש מחסור חמור במרחבים ייעודיים להוראה פרטנית. יש הישענות יתר על מבנים יבילים וזמניים. המצב הוטל לפתחה של מנהלת חדשה בבית ספר, שנכנסה לתפקיד ממש לפני תחילת שנת הלימודים, בלי התאמה תקציבית, לפחות ככה אנחנו הבנו. לא דיברתי עם המנהלת, זה לא מגיע ממנה בשום צורה שהיא. אבל לפי מה שאני הבנתי, בלי התאמה תקציבית שמספקת לגידול החד במספר התלמידים. יש פה בעיה חמורה עוד יותר. אנחנו כרגע שומעים על ספק יהיה ספק לא יהיה, שמועות על עוד פעם מלחמה עם איראן, שאנחנו לא יודעים מתי היא תתחיל. והיא יכולה להתחיל גם בשעת לימודים. ואם בית הספר הזה כרגע עמוס כמו שהוא עמוס, זו בעיה. במיוחד אם אין שמה את התנאים המתאימים, ואת היכולת לפנות את התלמידים בצורה בטוחה. ולכן הצעת ההחלטה פה היא שקיפות ומיפוי מלא של הנתונים. פיתוח תשתיתי מיידי לבית ספר, במה שאפשר. התאמה של התקציבים והתקנים, ודו"ח והפקת לקחים של אגף החינוך על מערך שיבוץ התיכונים, שנוכל לדעת כאילו לקראת השיבוצים הבאים שהם לא רחוקים, תודה.

דני הרוש: עוד מישהו?

מירב הלפמן: טוב, תהליך הרישום והשיבוץ לחטיבות העליונות בעיר, עבר השנה שינוי משמעותי. ואנחנו נמצאים בשלב של למידה, בחינה והפקת לקחים מיישומו. בבסיס של התהליך עומדת תפיסה חינוכית שמבקשת לאזן בין עקרונות מרכזיים. מחד הרצון להיות קשובים ככול הניתן לרצונות ולבחירות של התלמידים וההורים. ומצד שני האחריות שלנו כגורם מערכתי להבטיח איזון פדגוגי וכמותי בין בתי הספר. במסגרת שיטת השיבוץ החדשה גילינו השנה יותר גמישות. גמישות יותר גבוהה יחסית במתן מענה לבקשות התלמידים וההורים. לצד היתרונות שבגמישות אנחנו מבינים שיש לבחון את ההשפעה על האיזון של מוסדות החינוך, על היקף התלמידים בכל בית ספר, ועל היכולת שלנו להבטיח תנאי למידה מיטביים בכל מסגרת. חשוב להדגיש כי אנחנו רואים בתהליך הרישום והשיבוץ תהליך מתפתח, מחייב בחינה מתמדת, חשיבה ביקורתית ונכונות לבצע התאמות ושינויים. בהתאם לכך אנחנו מקיימים בימים אלו תהליך סדור של למידה והפקת לקחים, שכולל שולחנות עגולים, שיח מקצועי משותף עם מנהלי בתי הספר, גורמי המקצוע ברשות ונציגי הפיקוח משרד החינוך והנהגת ההורים. במסגרת זו נבחנים כל הנתונים, האתגרים שעלו מהמשטח, והמשמעויות הפדגוגיות והמערכתיות של מודל השיבוץ החדש. ואנחנו נמשיך לבחון את התהליך הזה באופן מעמיק, מתוך כוונה לדייק את כל מנגנוני הרישום שלנו לקראת השנים הבאות.

הדר לביא: נשמח לעזור.

מירב הלפמן: אוקיי, אז מי בעד ההצעה?

דני הרוש: אני חושב שהתשובה מספקת.

עו"ד איתן צנעני: קיבלתם תשובה שבוחנים את הדברים.

מירב הלפמן: ומדייקים.

דני הרוש: זה דברים שאלון לא צריך לספר לך, זה דברים הרי ש-

אלון רבינוביץ: נכון, אבל-

עו"ד איתן צנעני: ... קיבלת תשובה שאנחנו בוחנים את הדברים-
אלון רבינוביץ: מעולה, אז יש פה 2 סעיפים-
יעל סער: מעולה. אז א' אנחנו יכולים לקבוע מועד למעקב, שזה דבר חיובי-
אלון רבינוביץ: אז יש פה 2 סעיפים שאנחנו רוצים-
יעל סער: לקבל הצעה כדי להחליט שזה מדיניות שאנחנו פועלים בה. אפשר לקיים דיון המשך, אפשר לבחון-
מירב הלפמן: אוקיי, אז מי בעד ההצעה כפי שהיא? אז הדר, פינחס, יעל, דן, אלון, מיכל, נדב. ומי נגד? דני, איתן, אורית, הדר גן אל, אמיר, ממה, ראובן, איציק, קובי ולירית. תודה.

<u>החלטה מס' 320:</u> מועצת העיר החליטה ברוב קולות לא לאשר את ההצעה בנושא מחדל שיבוץ התלמידים והצפיפות הבלתי נסבלת בחטיבות העליונות.
<u>בעד ההצעה</u> - הדר לביא, פינחס, יעל, דן, אלון, מיכל ונדב.
<u>נגד ההצעה</u> - דני, איתן, אורית, הדר גן אל, אמיר, ממה, ראובן, איציק, לירית וקובי.

ד. גיבוש תכנית עירונית להפחתת העומס על צוותי החינוך.

מירב הלפמן: הנושא הבא גיבוש תכנית עירונית להפחתת העומס על צוותי החינוך. מי מציג?
דן בן יהודה: אני. כן, ערב טוב. ברכות להדר שנכנסת. אני רואה שכבר יש איזה פער בין הדברים לבין ההצבעה, אבל בסדר. זה חלק אולי מהעניין.
הדר גן אל: למה ככה?
דן בן יהודה: אני ניסיתי, אני מודה שניסיתי. אני מודה שניסיתי להתאפק, אבל יש, לא, לא, ברוח טובה. לא, לא, שנייה רגע, שלא יובן לא נכון. שלא יובן לא נכון. קודם כל זה מיקום מאוד ספציפי נתחיל מזה. כן, אבל יש סיבה למה. אני אומר את זה ברוח טובה, שלא תביני לא נכון. זה חלק מהעניין, כן? ואני משתמש בדוגמא הזו דווקא כדי שנלמד ממנה ולא כדי לעקוץ. לא כדי לעקוץ, שלא תביני לא נכון. אמרת בדברים המאוד יפים שלך בפתיחה, שאת הולכת להצביע בהתאם לשיקול הדעת והענייניות. ושנייה אחר כך הרמת את הידיים עם הקואליציה באופן אוטומטי.
עו"ד איתן צנעני: אה זה לא... (מדבר ללא מיקרופון)
דן בן יהודה: זה בסדר, לא כדי לעקוץ, לא כדי לעקוץ.
מירב הלפמן: בואו, עד עכשיו הייתה אווירה טובה, לא להרוס. כן, הייתה אווירה טובה, בואו נשמור עליה.
דן בן יהודה: קחו את זה ברוח טובה. קחו ברוח טובה חבר'ה, הכול בסדר. ברוח טובה. גיבוש תכנית עירונית להפחתת העומס על צוות החינוך. הנושא הזה מאוד מאוד מאוד רציני. ואתם מכירים את זה, ואני ארחיב לכם את הידע בנושא. צוותי החינוך בכפר סבא מתמודדים עם שחיקה מתמשכת הנובעת מעומס מנהלי, פדגוגי וארגוני חריג. המצב חמור שבעתיים אצל אנשי צוות הנושאים במספר כובעים רשמיים בו זמנית. מורים מקצועיים המשמשים גם כמחנכי כיתות או מורים שלצד ההוראה ממלאים תפקידי ריכוז. רכזי שכבה, רכזי מקצוע ועוד. על מורים אלו מוטל עומס כפול ומכופל. הם נדרשים לשלב את משימת ההוראה והבדיקות השוטפות עם ניהול צוותים, ליווי רגשי ואישי של עשרות תלמידים, ואחריות פדגוגית מול הנהלת בית הספר והפיקוח. עומס זה פוגע באיכות ההוראה, ברווחת המורים וביכולת העיר לשמר ולגייס אנשי חינוך איכותיים. חלק משמעותי מהמשימות שאינן הוראה פרונטלית ניתן לייעול ולצמצום כבר ברמה העירונית. הדוגמאות שמופיעות גם על המסך, אני חושב שכל מי שיש לו איש חינוך בבית מורה, מכיר את הדברים. אין להם זמן לנשום. אין להם זמן ללכת לשירותים. אין להם זמן לאכול. הם לא יכולים רגע אחד לעשות הפסקה ולנשום ולהירגע ולהיות מוכנים בין השיעורים. תפקיד של מורה שפעם היה נגמר בשעות הצהריים, נמשך עד שעות הלילה המאוחרות, כולל בשבתות, בחגים, במלחמה ובכל רגע נתון. שוחקים את הצוותים עד דק, והמערכת מתייחסת אליהם כאילו שהם אותו סוס שמפסיקים לאכול, ועד שהוא יום אחד ייפול ויקרוס, וזה מה שקורה. לא סתם חסרים צוותים, לא סתם המורים שחוקים, לא סתם הם קוראים שבעצם יעזרו להם ויצילו אותם מהסיטואציה. כמובן שאני לא מפנה שום אצבע מאשימה לא לעיר, לא לעירייה, לא אגף החינוך. כי הבעיה היא כלל ארצית. הבעיה היא כלל ארצית. מה שאני מעלה, זה מה אנחנו יכולים לעשות. ופה אנחנו בהחלט יכולים לעשות בעזרת הכוח העירוני שלנו, כעיר חזקה. אנחנו יכולים בהחלט להשפיע על המערכת ולהגיע להסכמה עם הפיקוח ועם הנהלות בתי הספר, על תכנית מיידית להפחתת העומס על צוותי החינוך, כדי לאפשר להם לנשום ולעשות את המלאכה שלהם. של לשמור על בני הנוער, על הילדים, לטפח אותם רגשית נפשית על האתגרים שעברנו ואנחנו עוברים. אם תשימו לב שהצעות שעלו על ידינו בישיבה הזו, בסוף כולם מתנקזים לאותו מקום. החינוך, הרווחה של בני הנוער ושל הילדים. ויש באפשרותנו לעשות ולשנות את הדברים. מה שאני ביקשתי בהצעת ההחלטה, אנחנו ביקשנו בהצעת החלטה זה להסמיך את ועדת החינוך העירונית לפעול כוועדה אד הוק לגיבוש המלצות יישומיות, יישומיות, להפחתת העומס על צוותי החינוך בעיר, ולהגיש את תכנית העבודה ומסקנותיה למועצה בתוך 60 ימים. ואני יכול לתת לכם דוגמאות למה אני מתכוון. אני לא יודע אם יש פה מישהו שיש לו מורה למתמטיקה למשל בבית בתיכון. יש למישהו? אתם יודעים כמה זמן לוקח לבדוק מבחן אחד במתמטיקה? כמה דקות, מבחן אחד בתיכון למתמטיקה, כמה דקות? הממוצע, הממוצע. לוקח בין חצי שעה ל-40 דקות למבחן אחד. זה אומר כ-5 עד 7 שעות למבחן אחד במתמטיקה. אנחנו בהחלט יכולים לבוא, אנשים לא יודעים. הרמת הגבה הייתה מוצדקת. זה לא נתפס, לא נתפס. וברגע שאתה יורד לעומקם של דברים, ואתה מבין שהמערכת למרות המלחמה, למרות הקורונה לפני, למרות המשברים שיש, מתנהגת כאילו כלום לא השתנה. מתייחסים לתלמידים ולמורים כאילו שאנחנו במצב נורמטיבי, ושלא זרקו עלינו טילים, ושלא היה טבח, ולא הייתה מלחמה, ושאין אנשים במילואים, ושאין בעיות כלכליות. ושיש מורים / מורות שנמצאים לבד, לבד כהורה יחיד, כי נמצאים במילואים, והדאגות והלחצים. ואומרים להם: לא, אתם תמשיכו כאילו שהכול רגיל. כאילו שהם איזה רובוטים ולא בני אדם. והדבר הזה כשאתה יורד לעומקם של דברים ואתה מבין, שסחטו אותם עד דק, ואז אתה שואל את השאלה, למה? למה יש את אותה כמות מבחנים כמו כל שנה אחרת. למה יש את אותה כמות של משימות נוספות, כמו כל שנה אחרת. ואנחנו יכולים בהחלט בעצה אחת לשבת ולראות איך מפחיתים את העומסים, ולהציל את המורים שלנו. לא לפתור את הבעיה הלאומית, נוכל להציל את שלנו. אני מקווה מאוד שהמועצה והחברים ישנו את הנוהג להצביע באופן אוטומטי כנגד הצעה מהסוג הזה, ונוכל ביחד לאשר את הוועדה להתכנס בוועדת החינוך, ולאשר את הדבר הזה ולעשות את השינוי.
דני הרוש: דן, עד שאתה מדבר דברי טעם וחוכמה ואתה עוקץ אותנו, אבל הכול בסדר. חברים, הכול בסדר, תן קצת הומור, מה קרה?
דן בן יהודה: אולי לא שמתי לב מה אמרתי-
דני הרוש: חרגת ב-2 דקות, עזוב. טוב חברים ההצעה הזאתי היא הצעה טובה. באמת הצעה טובה. אנחנו בהחלט נעביר את ההצעה הזאת, נקבל אותה אני מאמין פה אחד לוועדת החינוך. יש לי רק בעיה עם ההקצבה של ה-60 יום, ואם זה ייקח 90?
דן בן יהודה: 90.
דני הרוש: בוא נעביר את זה לוועדת החינוך-
דן בן יהודה: אבל לא למסמס.
דני הרוש: לא, ועדת החינוך-
דן בן יהודה: הם במצוקה אמיתית.
דני הרוש: אני איתך.
נדב לויטה: ועדת החינוך הקרובה.

דני הרוש: ועדת החינוך הקרובה נתחיל לדון.
דן בן יהודה: זה בעיה. השאלה מתי אפשר לכנס אותה.
דני הרוש: רגע, רגע שנייה. מה את אומרת ענבר?
ענבר ברימר משיח: אני יכולה לדבר?
דני הרוש: ודאי.
ענבר ברימר משיח: שלום, ענבר ראש מינהל חינוך נעים מאוד. אני אתחיל בזה שאנחנו כולנו מכירים את המצב הארצי. ובאמת אין לנו אלא להזדהות עם הקשיים והתסכולים של עובדיה הוראה. אני כן אגיד שבחודש אוגוסט בהנהגה חינוכית שהתקיימה יחד עם מנהלי מוסדות החינוך בעיר והפיקוח ומינהל החינוך, הגדרנו את נושא השלומות ה-Well being של עובדי ההוראה, וזה כל הנושאים שאמרתם פלוס, כנושא שנתי שעליו אנחנו נשים את הדגש ואת כל האמצעים. ואנחנו כבר מה שנקרא בשלבים, כולל עבודה מול משרד החינוך, כולל קול קורא בנושא, כדי לגייס צוותים מקצועיים, לגייס פאנל שיעסוק בנושא, פאנל מקצועי פדגוגי כולל משרד החינוך. וכמובן שנביא את זה לוועדת החינוך, אחרי שיהיו לנו רגע נתונים ונבין מה הסיטואציה. למה אתה עושה לא?
דן בן יהודה: סליחה, זו לא כוונת המשורר. המטרה של ההצעה הזו זה לא רק ב-Well being של הזה כדי לטפח אותם ולתת להם, זה אפשר לעשות, אני מברך מאוד שיעשו את זה. אני מדבר מיידית לקבוע איך מורידים להם עומסים עכשיו. זה פחות אירועים, פחות מבחנים, פחות שיעורים, פחות להוריד. ואנחנו יכולים לקבל את ההחלטה הזאת, צריך לבחון את זה בפינצטה ולהוריד את הדברים לצמצם,
דוברת: ... (מדברת ללא מיקרופון)
דן בן יהודה: כן, כן, כן, חד משמעית כן. חד משמעית כן, אני מוכן לשבת ולדון בנושא הזה באופן אישי. חד משמעית אפשר. היא יכולה לנפנף עד מחר לא. אפשר.
ענבר ברימר משיח: אני אגיד שיש לנו את משרד החינוך, שהוא הרגולטור-
דן בן יהודה: נכון, אפשר לחלוטין לעשות את זה.
ענבר ברימר משיח: אני מבינה שיש הרבה עשייה ברמה הארצית, אני מסכימה איתך מאוד.
דן בן יהודה: אפשר לעשות.
ענבר ברימר משיח: אנחנו נעבוד יחד, אני כתבתי תשובה, אני לא יודעת לא הקריאו אותה. נעבוד יחד והדלת שלי אגב תמיד פתוחה. וועדת החינוך תעסוק בנושאים שהיא צריכה לעסוק, וזה אחד הנושאים.
דני הרוש: קדימה מירב, תעלי את זה להצבעה לאור מה שהיא אמרה.
מירב הלפמן: טוב, לאור מה שענבר אומרת אז אנחנו רוצים לדעת מי בעד ההצעה?
יעל סער: לא אמרנו שמקבלים אותה פה אחד? רגע, אני רק רוצה להגיד משהו-
מירב הלפמן: זו ההצעה.
עו"ד איתן צנעני: שנייה, זה יעלה לוועדת החינוך שתדון בזה, אחרי שנקבל את הנתונים כפי שענבר אמרה.
דני הרוש: יקבלו את הנתונים. לא להעביר סתם בלי נתונים.
דן בן יהודה: מה זאת אומרת?
הדר לביא: ... את הנתונים... הם לא יכולים בלי.
דני הרוש: שנייה, אני חושב שענבר-
דן בן יהודה: אבל זה שני דברים שונים.
דני הרוש: דן שנייה, לא, לא, זה אחד קשור בשני. אני חושב שענבר הסבה את תשומת ליבנו, אני לא ידעתי, שכבר התחילו בתהליך עם קול קורא ועם משרד החינוך ועם גופים כאלה ואחרים. אני לא יודע להגיד. אפשר לתחום להגיד מתי אנחנו נקבל נתונים כאלה?
דן בן יהודה: לא, אבל זה שני דברים שונים.
דני הרוש: רגע דן, תן לי דקה בבקשה. ממש לא שונה. אחרי שיהיו לנו נתונים, נוכל להביא את זה לוועדת החינוך, שיהיה לנו בשר שיהיה לנו איזה חומר. על מה נדון? נדון על משהו שהוא אין לו בסיס? בגלל זה אנחנו נחכה, וכמה שיותר מהר.
דן בן יהודה: שנייה, שנייה, אני חושב שלא הובנתי, אני חושב שאנחנו צריכים לדבר כדי שאני אסביר לאיש מקצוע למה אני מתכוון. אנחנו מדברים על שני דברים שונים.
דני הרוש: אז יש לי רעיון-
דן בן יהודה: אני הבנתי מה את מציגה... אבל זה לא מה שאני מדבר.
יעל סער: אפשר להגיד מילה אחת.
דני הרוש: רק רגע יעל. אנחנו נסיר את ההצעה הזאת, תשבו ביחד-
דן בן יהודה: 100%.
דני הרוש: תסביר, נביא את זה לישיבה הבאה, מה הבעיה.
דן בן יהודה: 100%.
יעל סער: אני רק רוצה להגיד משהו, אני חושבת שגם 60 יום וגם 90 יום, זה לא דברים נכונים. אני חושבת שבסוף מדובר פה על תהליך שייקח יותר מישיבה אחת של ועדת חינוך.
דן בן יהודה: לא, זה כאילו ועדה אד-הוק לטפל בזה, לדון ולטפל בזה, זו לא ישיבה.
יעל סער: אתה לא יכול לטפל בזה-
דני הרוש: יעל, אני חושב שהרעיון שלי הוא טוב. בואו נוריד את ההצעה הזאת מסדר היום. דן שנייה, שב בבקשה עם ענבר, תסביר. נביא את זה לישיבה הבאה.
דן בן יהודה: למה? למה למסמס?
דני הרוש: כי אני-
דן בן יהודה: צריך לקבוע את המסגרת.
דני הרוש: כי אין לנו בסיס. אומרת לך ראש מינהל חינוך שזה לא. אז אני לא אגיד כן, חבל.
דן בן יהודה: אוקיי.
דני הרוש: כמה שיותר מהר, ענבר פה, אני לא לבד.
הדר לביא: חודשים... זה לא ייקח שנים.
(מדברים יחד)
מירב הלפמן: אז אנחנו יכולים להמשיך?
דני הרוש: אנחנו יכולים להוריד את ההצעה ולהתקדם?
מירב הלפמן: שתתואם פגישה, לאחר קבלת הנתונים תתואם פגישה ו-
עו"ד איתן צנעני: ... אפשר להתכנס עם ההצעה הזאת.
יעל סער: לא הבנו מה הנוסח המוסכם.
עו"ד עדי לוי סקופ: עוד פעם תחזרו על זה.
עו"ד איתן צנעני: לאחר קבלת הנתונים מצד ג' לענבר, נכנס את ועדת החינוך. אפשר להתכנס עם ההצעה הזאת, כן / לא. לא, נצביע-
עו"ד עדי לוי סקופ: רגע, מתי מתכנסת ועדת חינוך?
יעל סער: ועדת החינוך תתכנס לגיבוש... אבל פשוט ברישא של ההצעה יהיה לאחר קבלת הנתונים, כן?
עו"ד איתן צנעני: תתכנס תוך 60 יום.
מירב הלפמן: מתי שיש ועדה.

דני הרוש: חברים אפשר להתכנס?
אלון רבינוביץ: ... תיפגש ענבר עם חבר המועצה.
דני הרוש: אין בעיה, זה לא קשור אחד לשני. הוא יכול להיפגש עם ענבר בלעדיי. קדימה, אפשר להתכנס למה שאמר איתן? תודה רבה.
מירב הלפמן: יופי.

3. שאילתות:
א. פתיחת קבוצות וואטסאפ "טיפול ישיר של ראש העיר".

מירב הלפמן: טוב, אנחנו עוברים לשאילתות. אנחנו עכשיו על שאילתה בנושא תשלומי יועצים בעירייה. התקשרויות-
נדב לויטה: רגע, יש אחת לפני.
מירב הלפמן: סליחה, סליחה. נכון, נכון, נכון.
איציק מנהיימר: הסתיימה הישיבה שלא מן המניין?
מירב הלפמן: כן.
מיטל קולין: זו לא הייתה ישיבה שלא מן המניין. זו הייתה ישיבה שמן המניין, זה היה נושאים על סדר היום.
אורית מסמי: מה זה משנה?
איציק מנהיימר: אז למה התחלנו בהצעות לסדר ולא בשאילתות?
יעל סער: לא, זה היה-
איציק מנהיימר: היו פה הצעות לסדר.
מירב הלפמן: טוב, שאילתה בנושא פתיחת קבוצות וואטסאפ "טיפול ישיר של ראש העיר." הקבוצות נפתחו לטובת פניות בנושא ביטחון בעיר. יחד עם זאת הוחלט בשלב זה להקפיא את הפעילות בקבוצות. שאלת המשך.
יעל סער: אין.
דני הרוש: שאלה הבאה.

ב. תשלומי יועצים בעירייה.

מירב הלפמן: שאילתה בנושא תשלומי יועצים בעירייה. התקשרויות העירייה והחברות העירוניות עם יועצים ונותני שירותים מבוצעות בהתאם להוראות הדין, לנהלים ולכללים החלים על כל אחד מהגופים, ובכפוף לסמכויות הגורמים המוסמכים ולהוראות הדין הרלוונטיות. לעניין השאילתה, יש להבחין בין פנייה לקבלת מידע לצורך עיון פרטני, הנבחנת בהתאם למסגרת הדין החלה עליה, לבין שאילתה המוגשת במסגרת פעילות מועצת העיר, אשר המענה לה עשוי להתפרסם במסגרת דיוני המועצה ולהיות חשוף לציבור הרחב. בנסיבות אלה, מסירת מידע במסגרת מענה פומבי לשאילתה מחייבת להביא בחשבון לא רק את חובת השקיפות ביחס לפעילות העירייה ולשימוש בכספי ציבור, אלא גם את החובה להגן על פרטיותם של אנשים ואת האיסור על חשיפת מידע מוגן, ככול שחל, ללא הצדקה חוקית. לפיכך, העירייה אינה רואה מקום לפרט במסגרת המענה הפומבי לשאילתה נתונים אישיים או פרטיים הנוגעים לתנאי העסקה פרטניים, ככל שהפרסום אינו נדרש על פי דין. אין בכך כדי לגרוע מחובות השקיפות החלות על העירייה, אלא כדי להבטיח שהמידע הנמסר בפומבי יהיה מידתי, רלוונטי ובהתאם להוראות הדין. ככול שחברי המועצה מבקשים לעיין במסמכים או לקבל מידע נוסף ביחס להתקשרויות מסוימות, באפשרותם להגיש בקשה מתאימה, אשר תיבחן לגופה בהתאם לדין ולהוראות החלות על מסירת המידע המבוקש. חשוב לציין, כי חלק מהיועצים שמוזכרים מסיימים בימים אלה את העסקתם בעירייה. שאלת המשך. אוקיי.

ג. אי הסמכת הוועדה המקומית לתכנון ובנייה כוועדה מקומית עצמאית.

מירב הלפמן: מענה לשאילתה אי הסמכת הוועדה המקומית לתכנון ובנייה כוועדה מקומית עצמאית. הסמכת ועדה מקומית כוועדה עצמאית מחייבת עמידה בתנאים מקצועיים, תכנוניים, ניהוליים ומשפטיים בהתאם לסעיף 31א לחוק התכנון והבנייה. ההסמכה מקנה לוועדה סמכות תכנונית נוספת, ובמסגרת הסמכה מתקדמת ניתן לקבל גם סמכויות לאישור תכניות מורכבות בהתאם להתחדשות העירונית. בהתאם להנחיות מינהל התכנון, הליך ההסמכה מחייב קבלת חוות דעת מ-5 גורמים: היועצת המשפטית לממשלה, יחידת הבקרה במינהל התכנון, הרשות לאכיפה במקרקעין, המחלקה להנחיית תובעים מוסמכי היועצת המשפטית לממשלה ויו"ר הוועדה המחוזית. במסגרת ההיערכות להסמכה נבחנים בין היתר, איכות כוח האדם המקצועי והיקפו, עצמאות מקצועית, תקינות הליכי התכנון והרישוי, תפקוד מערך הפיקוח והאכיפה, מדיניות תכנונית סדורה ועמידה בלוחות הזמנים הקבועים בחוק. בביקורת שנערכה על ידי מינהל התכנון בשנת 2026, כחלק מביקורות שנערכו בכל הוועדות המקומיות במדינת ישראל, התקבלה חוות דעת מפורטת לגבי הוועדה המקומית כפר סבא והתנהלותה. עובדי הוועדה המקומית דהיינו מחלקת הרישוי, תכנון ופיקוח, עשו מאז ככול יכולתם במסגרת כוח האדם הקיים, לתקן את הליקויים שהועלו במסגרת הביקורת. לעניין מועד ההסמכה, מועד זה תלוי בעמידת הוועדה בדרישות כפי שצוין לעיל ובקבלת חוות דעת נדרשת. לפני כשנה החל תהליך עדכון והתאמה של תכנית המתאר לתמ"א 70, ומאז התקדם התכנון באופן משמעותי והתקיימו 3 ועדות היגוי בניהולה של הוועדה המחוזית. מטרת העדכון היא לגבש את התוכנית, כך שתיתן מענה לתכנון עירוני עדכני ומרחבי השפעה של המטרו. לפיכך מקודם כיום עדכון של התכנון הכולל, בתיאום עם לשכת התכנון המחוזית וגורמים רלוונטיים. העבודה כוללת, בין היתר עדכון מסד הנתונים, עוצמות הבינוי ותמהיל השימושים, הפרוגרמה לצורכי ציבור, התשתיות והתנועה. התכנון הכולל המעודכן נדרש גם לצורך המשך קידומן של תכניות במרחב העירוני מוטה מטרו. עם השלמת הנתונים ובאישור הנהלת העיר, תובא תכנית המתאר, המהווה את התכנון הכולל על פי תמ"א 70, לדיון בוועדה המקומית. שאלת המשך.
עו"ד עדי לוי סקופ: כן. אחד מהתנאים לוועדה מקומית כוועדה עצמאית, כמו שאמרתם, זה הנושא הפיקוח. בישיבה שעברה דיברנו על נושא הפיקוח, ואז התקבל מכתב נוסף. האם נושא הפיקוח והסמכת המפקחים הולך להיות מוסדר בפרק הזמן שהוקצב לנו, ומטופל בפרק הזה?
דני הרוש: מהנדסת העיר פה, היא תענה. עליזה?
עליזה זיידלר גרנות: כן, אנחנו יוצאים לבחירת יועץ להכנת הסקר. זה נושא מאוד מורכב להכין סקר כזה, ולכן צריך להכין אותו בצורה מקצועית. ברגע שייבחר יועץ אנחנו נכין את הסקר, ואז יפורסם מכרז פומבי למי שייגש ויזכה במכרז הזה, יכין לנו את הסקר. אני מעריכה שכל התהליך הזה רק עד לבחירת הזוכה ייקח כחודשיים שלושה. אנחנו נפנה לרשות הארצית לאכיפה, ונעדכן אותה בלוח הזמנים שאנחנו יכולים לעמוד בו, שהוא כמובן לא 14 יום שניתן לנו. אנחנו מקווים שיאפשרו לנו את הארכה.
עו"ד עדי לוי סקופ: אחד, צריך לבקש ארכה בשביל שלא יהיה כפל קנס. ושתיים צריך לאייש את כל המשרות ולצאת למכרזים. לאייש את כל המשרות באופן מיידי. זה לא שירחיק אותנו מההסמכה, זה ירחיק אותנו מעוד הרבה דברים אחרים, וזה צריך לקרות עכשיו.
עליזה זיידלר גרנות: כן, רק אם אפשר להוסיף-
עו"ד עדי לוי סקופ: וזה גם צריך להיות מתוקצב.
עליזה זיידלר גרנות: כן, רק אם אפשר להוסיף, הסקר כשלעצמו זה יפה וטוב. אבל מישהו צריך אחר כך לעבוד בו. גם התביעה וגם מפקחים, כל אלה ברגע שהם לא יהיו, אז אין הרבה מה לעשות עם הסקר הזה. בוודאי שצריך להוסיף.

דני הרוש: בואי נתחיל עם הסקר ונתקדם.
עליזה זיידלר גרנות: לא, זה צריך להיות במקביל.
דני הרוש: פינחס, יש לך עוד משהו להגיד בנושא? בנושא.
פינחס כהנא: כן, כן, אני חושב שגם השאילתה וגם התשובה הראתה את החשיבות הבלתי רגילה, שאנחנו נהיה רשות עצמאית. אנחנו רוצים להיות אחראיים למעשינו. התשובה אבל היא אומרת, השאלה שנשאלה מה אנחנו עושים. העובדים עושים את המיטב. הם עובדים כמו שכתבתם. אבל חסר, אנחנו מושכים את זה יותר מידי שנים, אנחנו רוצים להגיע-
דני הרוש: פינחס יקר, עליזה אמרה את הדברים-
פינחס כהנא: אנחנו חייבים לתגבר-
דני הרוש: ייצא סקר. ברגע שייצא הסקר נקלוט את מי שנקלוט, אני מקבל את זה.
פינחס כהנא: זה כל העובדים, זה לוקח זמן דני-
דני הרוש: בסדר גמור.
פינחס כהנא: חבל, אנחנו מפספסים זמן חשוב, זה שנים.
דני הרוש: עכשיו גמרנו, אנחנו מתחילים. עד שנקלוט אנשים, סקר, עליזה תודה. בבקשה.

ד. מצלמות חניה.

מירב הלפמן: טוב, מענה לשאילתה בנושא מצלמות חניה. יובהר בפתח הדברים כי במצלמות המותקנות בכפר סבא אין רכיב LPR, לא במצלמה עצמה ולא ביחידת הקצה, ואין בה טכנולוגיה לזיהוי לוחית רישוי או למעקב אחרי כלי רכב. מצלמות האכיפה בחניוני כחול לבן לא הפיקו סרטונים, אלא שלחו חיווי לפקח להגיע לחניון ולבדוק רכב מסוים, שזוהה כמי שלא הפעיל אמצעי תשלום. עם זאת ולמען הזהירות, הוחלט להשהות בשלב זה את השימוש במצלמות עד לבירור ולהבהרת הסוגיות המשפטיות הנוגעות לשימוש בטכנולוגיות המתקדמות במסגרת האכיפה בחניונים. עד להשלמת הבירור המשפטי וקבלת הנחיות מהגורמים המוסמכים, האכיפה בחניונים מתבצעת באמצעות פקחים המגיעים למקום באופן פיזי. בהמשך, תיבחן האפשרות לחדש את השימוש במצלמות בהתאם להוראות הדין. שאלת המשך.
יעל סער: כן, אני מנסה להבין מה רשמתם. כתבם שאין רכיב זיהוי לוחית רישוי. אבל אז רשמתם שהמצלמה שולחת לפקח חיווי לבוא, אם היא זיהתה שהוא לא הפעיל את אמצעי התשלום. אז איך היא זיהתה אותו אם היא לא קוראת את לוחית הרישוי? כאילו איך זה עובד?
מירב הלפמן: זה לפי תאים.
עו"ד אלון בן זקן: תפני תקבלי תשובה. זה לא... (מדבר ללא מיקרופון)
יעל סער: אני לא מצליחה להבין אבל איך זה יודע שזה לא הופעל.
עו"ד אלון בן זקן: ... (מדבר ללא מיקרופון)
יעל סער: זה לא שהמצלמה לא יודעת לקרוא לוחית, פשוט-
עו"ד אלון בן זקן: ... (מדבר ללא מיקרופון)
יעל סער: זה משהו אחר.
עו"ד אלון בן זקן: ... (מדבר ללא מיקרופון) אין מקום להתבלבל, בסדר? אנחנו למען הסדר הטוב, אני חושב ששמעו אותי, למען הסדר הטוב אנחנו החלטנו להקפיא, לבדוק ביחד עם החברה, לחכות אולי משרדי הממשלה יוציאו איזה שהם הנחיות ספציפיות לעניין הזה. בסדר, ממתינים עושים אכיפה באמצעות פקחים.
דני הרוש: טוב, תודה רבה. מירב.

ה. רכבים נטושים בעיר.

מירב הלפמן: טוב, מענה לשאילתה רכבים נטושים בעיר. מינואר 2025 ועד חודש אוקטובר 2026 נגררו 131 רכבים. סך ההכנסות משחרור רכבים 31,000 ₪, סך ההכנסות ממכירת רכבים 34,500 ₪. עלות השחרור לרכב מורכבת משיטת הגרירה, רגילה / עגלה / מנוף, ונעה בין 250 ל-500 ₪. דמי אחסון 25 ₪ ליום ועלות משרד 30 ₪. עלות הגרירה, דמי האחסון ועלות המשרד משולמים רק בעבור רכבים המשוחררים לבקשת בעליהם. החל מינואר 2025 רק 40 רכבים הוחזרו לבעליהם. פרק הזמן הממוצע עד לגרירת רכב הוא כ-5 שבועות. שאלת המשך.
דני הרוש: שאלת המשך חברים, בואו נתקדם.

ו. מועדוני גמלאים בעיר.

מירב הלפמן: מענה לשאילתה מועדון הגמלאים בעיר. במועדוני הגמלאים חברים 1,927 תושבים ותיקים. אין המתנה במועדוני הגמלאים פרט למועדון כיסופים. במועדונים קיימת פעילות ענפה של חוגים איכותיים ומגוונים. לכן ישנו ביקוש גבוה להצטרף. במסגרת המועדונים ניתן דגש על השתתפות פעילה, פנאי ותחושת שייכות, ובכך המועדונים הופכים ממסגרת פנאי למרחב קהילתי המשפיע על תחושת השייכות, על המעגלים החברתיים ועל איכות החיים עבור אזרחים ותיקים, ומחבר באופן ישיר למטרות הלאומיות של הזדקנות מיטבית וצמצום ניתוק. ופה לפניכם מוצגים המספרים. שאלת המשך. ממשיכים.
הדר לביא: בתמצית, המספרים ירדו קצת? זו ירידה? מישהו יודע? אין מגמת ירידה?
מירב הלפמן: אני לא מכירה שיש ירידה.
הדר לביא: והאם אנחנו מקבלים תושבי חוץ למועדונים?
דני הרוש: אם אנחנו מקבלים תושבי חוץ?
הדר לביא: אנשים שהם לא תושבי העיר.
מירב הלפמן: ההנחיה מלפני כמה חודשים-
דני הרוש: ההנחיה היא לא.
מירב הלפמן: היא לא לקבל תושבי חוץ.
יעל סער: ולי יש עוד שאלה קטנה. המרכז באלי כהן צפוי להתפנות כשיהיה הפינוי. וכיסופים אני גם לא יודעת. השאלה אם יש מחשבה איזה שהיא מחשבה קדימה איפה יעברו המרכזים בתקופת הביניים שיהיה הפינוי בינוי, כדי שלא תהיה תקופה שיהיה מחסור, אם יש היערכות לזה?
מירב הלפמן: אני אגיד כשמועדון יוספטל היה בשיפוץ העברנו אותו לבית אברהם, כדי לא לפגוע בפעילות. גם פה ככול שנגיע לשלב שנצטרך, אז אנחנו נחשוב לאן מפנים.
יעל סער: לא רחוק היום.
מירב הלפמן: אנחנו מקווים.

ז. אירוע נפילת עץ.

מירב הלפמן: מענה לשאילתה אירוע נפילת עץ. סקר עצים בוצע בכל מוסדות החינוך. בנוסף לראשונה השנה ביצענו גם בדיקות משיכה ל-66 עצים המוקפים בדשא סינטטי, ומצויים בגני הילדים. לאור הבדיקות נותרו 23 עצים לכריתה. יש להדגיש כי קביעה על צורך בכריתת עץ, אינה אומרת שיש צורך בכריתה מיידית. ואנחנו עוברים כמובן את המסלול עם פקיד היערות, כדי לקבל את האישורים הנדרשים. וכמו שאמרתי עץ שהוגדר לכריתה מיידית אז הוא נכרת.

שאלת המשך.
יעל סער: כן, האמת שיש לי 2 שאלות.
מירב הלפמן: רגע רק נעשה חידוד, ה-23 עצים זה מכל העצים, לא מתוך ה-66.
יעל סער: הבנתי. אז אחד אני מבינה שהרבה עצים שעם הדשא הסינטטי אותרו איתם בעיות. אז האם מפרקים את הדשא הסינטטי? האם יש איזה שהיא החלטת המשך לגבי הטיפול עם דשא סינטטי.
מירב הלפמן: אז שאלתם את זה גם בפעם הקודמת. אז אמרנו שיש הנחיה של האגרונומית העירונית, היא לא עירונית, היא חיצונית לעירייה. שאומרת על המרחק בין הדשא הסינטטי, בגומה שמסביב לעץ, יש מרחק, טווח ביטחון שחייבים לעשות אותו ומאותו יום עשינו את זה לכל העצים.
יעל סער: גם כל הקיימים לא רק.
מירב הלפמן: קיימים וחדשים, נכון.
יעל סער: וכמה עצים נכרתו.
אורית מסמי: מעבר לזה הדשא הסינטטי זו שאלה, בגני הילדים זו שאלה שצריך לדון בה, בלי קשר לעצים.
עו"ד עדי לוי סקופ: כמה עצים נכרתו?
מירב הלפמן: נכרתו 2, כי הם היו חייבים כריתה מיידית. והשאר אנחנו מול פקיד היערות בהליך שצריך לעשות.
פינחס כהנא: אני יודע שבקרפור גם יש שמה דשא סינטטי-
דני הרוש: אה בקרפור?
פינחס כהנא: כן. ודשא סינטטי שהיה צמוד לעץ והעץ מת.
מירב הלפמן: אני יודעת איפה, בבן יהודה הוא מתכוון.
יעל סער: כן, לדעתי הם זרקו את זה באופן אישי שם.

4. הצעות לסדר:
א. מעורבות העיר בתכנון תכנית תמ"ל 3014, מתחם צפון בן יהודה.

מירב הלפמן: טוב, אנחנו עוברים להצעה בנושא מעורבות העיר בתכנון תכנון תמ"ל 3014, מי מציג?
פינחס כהנא: מתחם צפון בן יהודה. מתחם צפון בן יהודה הוכרז כמתחם מועדף לדיור במסלול מזורז של קרקע מרובת בעלים, לקידום תכנית מועדפת לדיור להקמת 7,000 יחידות דיור. המתחם משתרע מצפון לרחוב בן יהודה, מזרחית לשכונת אליעזר ועד סמטת דיה ודרומית למושב צופית. זו התוכנית הותמ"לית השלישית המקודמת לתכנון וחלק בביצוע בעיר, מתמ"ל 1088 בצופית, תמ"ל 1040 ביוספטל ותמ"ל זה, שנקרא תמ"א 3014. יחד אנחנו מדברים על 15,000 יחידות, מלבד 4,000 יחידות בערך בהתחדשות עירונית. אל תתפסו במילה, זה בסדרי גודל. שטח זה של צפון בן יהודה הוא עתודת הקרקע העירונית האחרונה של העיר. וככזה יש לתכננו על ידי העירייה בראייה עירונית, תוך מענה לצרכי ציבור לטובת העיר ובייחוד מרכזה. זה שטח שלטווח הרחוק חשבנו איפה שחסר מבני ציבור, זה במרכז העיר, ואנחנו ניתן גם שם פתרון. אין למעשה תשתית לממש תכנית כזאת. לדעתנו גם לתוכניות אחרות, בהעדר תשתית תנועה, ביוב מבני ציבור ועוד. תכניות ותמ"ליות באות לקצר את זמן התכנון והביצוע. זו הכוונה של הותמ"ל. העירייה והוועדה המקומית עתרו כנגד ההכרזה, וההתנגדות לא אושרה בשלב זה. בפועל תכנית זו לצפון בן יהודה היא מתקדמת. כנראה שיש גם כוונה להגדיל מאוד את מספר יחידות הדיור מעבר למה שאנחנו יודעים. למרות התנגדותנו הליכי התכנון והמשמעות לעיר עוברים כנראה מתחת לרדאר. לא ברור מה רמת המעורבות שלנו, לנו כי אני חבר ועדת משנה, ואנחנו כולם כמליאה. מה רמת המעורבות שלנו בכלל בתכנון שמה. ועדות התכנון בעיר לא מעורבות לחלוטין בתהליך, ולא מכירות מה בכלל מתוכנן במתחם הזה. אני רוצה להזכיר שאנחנו הצהרנו תמיד שאנחנו בעד קידום תכנון מתחם בן יהודה צפון על ידי העיר, זה נושא חשוב. ולא לקדם את מתחם צופית בזמנו, אלא להתקדם בהתחדשות עירונית במרכז העיר, לתכנן את צפון בן יהודה לטווח ארוך, ושם לתת את כל המענה ההכרחי על ידי העיר למבני ציבור, ספורט, תרבות, פנאי, רווחה ושטחים פתוחים כמוגדר בתוכנית הכוללנית. שהיא עומדת בעזרת השם עומדים להפקיד אותה. יכולנו, יכולנו בעבר. יכולנו לתכנן לקחת על עצמנו לתכנון, לתכנן את כל האזור הזה. כנראה שבגלל המעורבות שלנו לאור ההתנגדות שלנו לשתף פעולה, בסופו של דבר זה עבר לותמ"ל, וזה דבר מבחינתנו הרסני. אנחנו יודעים מה זה הותמ"ל, ואנחנו יודעים שההשפעה שלנו היא מזערית. הנושא לנו כעיר הוא מאוד חשוב. הצעת ההחלטה שהעירייה והצוות המקצועי יציגו מהם הם יודעים על השלב הנוכחי בתכנון. זה דבר אלמנטרי. אנחנו כחברי מועצה רוצים, וחברי מליאה של הוועדה המקומית, רוצים לדעת מה קורה שמה. אז התכנון של התמ"ל יוצג בשלבו הנוכחי במליאת הוועדה המקומית או במועצת העיר. כמובן בתיאום עם הצוות המתכנן. אנחנו חושבים שאנחנו צריכים לעשות, עדיין אפשר אולי שהנושא של התכנון שם יעבור לעיר, זה נושא קריטי לעיר. אני יודע שהגשנו את העתירה, דחו אותה בשלב זה. אבל אנחנו יש לנו עם הארגון הזה, אנחנו עובדים גם בצופית וגם ביוספטל. ואנחנו חייבים גם, אם אנחנו יכולים לקבל החלטה, אבל חייבים לקחת על עצמנו את הניהול של תכנית צפון בן יהודה, שזו תהיה בסמכות מחוזית.
דני הרוש: קודם כל פינחס תודה. אנחנו משפט אחד מקבלים את ההצעה הזאת. נעביר את זה למליאה. אוקיי, פה אחד בלי התיקון. זה משהו לדיון דן, אתה לא חייב בניגוד עניינים.
נדב לויטה: אז אין פה חבר מועצה-
דני הרוש: אני חושב שאפשר לקבל את זה פה אחד?
נדב לויטה: ... חבר מועצה בניגוד עניינים.
דני הרוש: קיבלנו את זה תודה רבה.
יעל סער: תודה לך דני.

<u>החלטה מס' 321:</u> מועצת העיר החליטה פה אחד לאשר כי הנושאים יוצגו וידונו במליאת הועדה לתכנון ובניה:
1. העירייה והצוות המקצועי יציגו מה הם יודעים על השלב הנוכחי בתכנון.
2. תכנון תמ"ל 3014 יוצג בשלבו הנוכחי במליאת הוועדה המקומית או במועצת העיר, בתיאום עם הצוות המתכנן.

ב. קביעת מדיניות עירונית לתיעוד המורשת החברתית, הקהילתית והפיזית במתחמים המיועדים להתחדשות עירונית.

מירב הלפמן: טוב אנחנו עוברים להצעה הבאה. קביעת מדיניות, מענה להצעה לסדר לקביעת מדיניות שימור. פינחס אני מניחה שאתה מציג?
פינחס כהנא: כן. ההצעה הבאה לקבוע מדיניות עירונית לתיעוד המורשת החברתית הקהילתית והפיזית במתחמים המיועדים להתחדשות עירונית. ואני בטוח שכל אחד בוודאי היותר מבוגרים, נשאר לו מהתקופות של הצעירות שהוא שהיה צעיר, הוואי השכונתי מה שקראנו, גם בתחומים העירוניים. נשאר הוואי, נשארו סיפורים, נשארו המקומות מסתור. העיר נמצאת בתהליך של התחדשות עירונית מתחמית ברוב העיר, במרכז העיר, במזרח העיר ובשיכון עליה. מטרת ההצעה היא פשוט להבטיח כי לצד ההתחדשות הפיזית של העיר, והיא קורית בהיקפים גדולים, יינתן מענה לתיעוד ההיסטוריה המקומית, הזיכרון הקהילתי, מאפייני הטבע העירוני והסיפורים האנושיים. דברים שאחרי שהורסים ואנשים מתפזרים ובאים חדשים, פשוט ייעלמו. מתחמי ההתחדשות האלה כוללים שכונות שאוכלסו לפני עשרות רבות של שנים.

התפתח בהם מרקם חיים ייחודי. התפתח הוואי קהילתי, מנהגים מקומיים, שילוב גלויות, מקומות מפגש לא פורמליים, תחת העץ אצלנו בחצר. לצד המבנים יש מרחבים ציבוריים, גינות עצים, צמחייה, שבילים, חצרות, ושטחים פתוחים שתורמים לאופי השכונה. הילדים שיחקו במגרשים המזמינים. עם הריסת השכונה, ייעלמו כמובן המבנים הפיזיים, וייעלמו גם זיכרונות התושבים, סיפור המקום, קשרים חברתיים וידע על התפתחות השכונה. תיעוד שייערך במשך שנים לאחר ההריסה, לא יוכל לשחזר המצב בשכונה. אני רוצה להגיד שהייתה תערוכה בגלריה ואחד מהצלמים, היה שמה צלם, שהוא בכלל איש מקצוע בתחום המחשוב משכונה אחרת. והוא לקח על עצמו לעשות צילומים מאפיינים של שכונת יוספטל.

דני הרוש: אורן ברוך הבא.

פינחס כהנא: והוא עשה את זה בנחת עם התושבים הקיימים, והמצב הזה הקרין פשוט את האווירה שהייתה. ראוי שעיריית כפר סבא תראה בתיעוד המוקדם של השכונות המיועדות להתחדשות עירונית, חלק בלתי נפרד מאחריותה לשימור המורשת המקומית, לחיזוק הזיכרון הקהילתי ולהנחלת תולדות העיר. צילום, רעיונות, איסוף חומר. אני אומר לכם שגם מתכננים, ואני כמתכנן אומר את זה, ילמדו מזה הרבה, כי אנחנו עוברים לשכונות עירוניות חדשות. ואיך שומרים על הוואי קהילתי ברמה שכונתית, אפשר יהיה ללמוד הרבה מהחומר הזה. אני גרתי בשכונה כזאת, ואני אומר לכם שעד היום החברים שהיו אז בשכונה הם בקשרים אישיים. בגלל שבבוקר הלכנו 2 ק"מ לבית ספר, חזרנו ברגל, הלכנו לתנועת הנוער 3 פעמים בשבוע 3 ק"מ, ושיחקנו בחצר, בכביש כי לא היו מכוניות כל הזמן. אז נשאר לנו מן הוואי משותף כמו משפחה. מה שאנחנו מציעים שהעירייה תגבש מדיניות מחייבת לתיעוד המורשת החברתית, הקהילתית, הפיזית בכל מתחם המיועד להתחדשות עירונית. תשימו לב אני לא מדבר כרגע על משהו ששייך לוועדת שימור. אני מדבר על משהו שלוקח את הזמן שלו, שלא מתחייב סטטוטורית. כי גם בהתחדשות עירונית כשעושים את התיעוד, אז לא עושים את החלק החברתי בדרך כלל בדבר הזה. התיעוד יחל לפני הריסת המבנים. התיעוד יכלול צילומי המבנים, הרחובות, החצרות, השבילים, הגינות. צילום מקצועי שיאפשר לבטא את האוויר. יערכו ראיונות עם תושבים ותיקים, בעלי עסקים, פעילים קהילתיים ותושבים המכירים את תולדות השכונה. יתועדו קשרי שכנות, אירועים קהילתיים, סיפורים אישיים. ההליך ייעשה כמובן עם התושבים. יש לקבוע אחריות ותקציב. אין להטיל זאת על הפרויקט. הנוהל המוצע יוצג למועצת העיר. אני רוצה להגיד גם בחינוך. אם אנשים חשבו מאיפה ייצרו עכשיו, שמענו את הדיון הקודם. מאיפה אנשים ייצרו עכשיו מורים. ישבו הוועדה וכו'. ואחד מהדברים שעלו אני חושב, וגם כאן, לא צריך לעשות מזה פרויקט של עלויות. אנחנו עיר מתנדבת בכל התחומים. ואני חושב שאם אנחנו שמים איזה שהוא יעד, אני חושב שזה נכון היה גם בחינוך. אם אנחנו שמים איזה שהוא יעד כזה, אז אפשר להתחיל בשקט וברוגע לנהל את התהליך הזה.

מירב הלפמן: טוב. העירייה רואה חשיבות בתיעוד ההיסטוריה, מורשת והמרקם הקהילתי של העיר. ופועלת לאורך השנים במגוון דרכים לשימור והנגשה לציבור. יחד עם זאת ההצעה מבקשת לקבוע נוהל מחייב והקצאת משאבים ייעודית לכל מתחם התחדשות עירונית, מבלי שהוצגה בחינה מקצועית של המשמעויות התקציביות, התפעוליות והארגוניות. נושאים אלו צריכים להיבחן ולהיקבע בהתאם לסדרי העדיפויות ולמשאבים העומדים לרשות העירייה. בשלב זה הנושא לא נמצא בסדר העדיפויות. לפיכך מוצע להסיר את ההצעה מסדר היום.

דני הרוש: אני רק אוסיף משפט אחד. הנחיתי את הצוות המתכנן של יוספטל, וזה כתוב בפרוטוקול, ששם על חשבון המדינה הפינוי בינוי יתועד. זה אירוע שאני מבין את החשיבות שלו, אבל מעבר לזה אין לי יותר מה להוסיף, תודה.

יעל סער: אם אפשר רק להגיד מילה.

פינחס כהנא: אני חושב דני שהכיוון נכון. אמרתי שהכוונה היא לא לעשות איזה שהוא פרויקט. אבל אפשר-

דני הרוש: בסדר.

פינחס כהנא: אם יש לך מטרה כזאת. אני אומר לך גם בשיכון עלייה וגם בזה, אתה יכול למצוא את האנשים-

דני הרוש: כשזה יהיה אקטואלי-

פינחס כהנא: ... לראיין, בלי לעשות פרויקט.

דני הרוש: אני לא רוצה לקבע את עצמי.

פינחס כהנא: אז מה הבעיה לבצע אותו?

(מדברים יחד)

מירב הלפמן: מי בעד להסיר?

דני הרוש: מי בעד להסיר את ההצעה מסדר היום?

מירב הלפמן: דני,

דני הרוש: מי בעד ההצעה סליחה? מי בעד ההצעה?

מירב הלפמן: להסיר, מי בעד-

דני הרוש: לא להסיר. מי בעד ההצעה?

מירב הלפמן: מי בעד להסיר את ההצעה מסדר היום.

דני הרוש: סליחה טעות, איתן הטעית אותי.

מירב הלפמן: מי בעד להסיר חברים? דני, איתן, אורית, הדר גן אל, קולמן, ממה, ראובן, אורן, איציק, קובי וליריט. מי נגד? הדר, פינחס, יעל, עדי, דן, אלון, מיכל, נדב, תודה.

<u>החלטה מס' 322:</u> מועצת העיר החליטה ברוב קולות להסיר את ההצעה בנושא קביעת מדיניות עירונית לתיעוד המורשת החברתית, הקהילתית והפיזית במתחמים המיועדים להתחדשות עירונית.
<u>בעד</u> - דני, איתן, אורית, הדר גן אל, אמיר, ממה, ראובן, אורן, איציק, קובי וליריט.
<u>נגד</u> - הדר לביא, פינחס, יעל, עדי, דן, אלון, מיכל, נדב.

5. אישור המלצת ועדת שמות.

מירב הלפמן: אנחנו עוברים לאישור המלצת ועדת שמות. ועדת השמות בישיבתה מהתאריך 28/6/2026 דנה בשינוי שמות רחובות והמליצה כדלקמן: רחוב אנצו סרני - ייקרא מעתה רחוב אנצו ועדה סרני. סמטת אנוש – תקרא מעתה סמטת אנוש לזכרה של חנה אברוצקי. המלצות הוועדה פורסמו כנדרש בעיתונות, באתר העירייה ובפרסום ברחובות הרלוונטיים. התקבלה התנגדות אחת לשינוי שם סמטת אנוש. הוועדה דנה בהתנגדות והחליטה להשאיר את ההחלטה על כנה. הצעת החלטה: מועצת העיר מאשרת את המלצות ועדת השמות: רחוב אנצו סרני ייקרא מעתה רחוב אנצו ועדה סרני. וסמטת אנוש תקרא מעתה סמטת אנוש לזכרה של חנה אברוצקי. אפשר פה אחד?

הדר לביא: רגע שאלה קודם. להבין את המעמד. יש לי שאלה.

מיטל קולין: כן עדי יצאה, רשמתי.

דני הרוש: אוקיי הדר.

הדר לביא: יש פה החלטות שכתובות בוועדת שמות, שהם מבקשים לקבל מיפוי רחובות וכיכרות, ומבקשים לקבל את השביל המרכזי. זה לא עולה לדיון מועצת העיר? זאת אומרת זה המלצות פנימיות?

דובר: ... (מדבר ללא מיקרופון)

הדר לביא: לא, אני מדברת ברשת השבילים. אתה ראש הוועדה, אני אדבר איתך. אוקיי תודה.

פינחס כהנא: רציתי לשאול האם שם של רחוב, סמטת וזה, האם זה לא שם ארוך מידי לרחוב. אני בעד כן. אבל האם זה לא-

מירב הלפמן: אני מניחה שאנשים יקצרו.
פינחס כהנא: אין פתרון.
דובר: ... (מדבר ללא מיקרופון)
פינחס כהנא: אני רוצה רק להפנות את תשומת ליבכם ושמחתי, גם האנשים שמופיעים בזה, הם אנשים שקשורים להעפלה. אז יש כאן אנשים שהם עלו באוניות, שהיו אחראיים על עלייה של 20,000 מעפילים מאיטליה, מחופי איטליה לארץ, וזה סיפור מעניין. במקרה עלינו שכפר סבא שמה.

<u>החלטה מס' 323:</u> מועצת העיר החליטה פה אחד לאשר את המלצות ועדת השמות כדלקמן:
1. רחוב אנצו סרני ייקרא מעתה רחוב אנצו ועדה סרני.
2. סמטת אנוש תקרא מעתה סמטת אנוש לזכרה של חנה אברוצקי.
(עדי לא היתה בחדר בזמן ההצבעה)

6. החלטה על זוכה במכרז פומבי מספר 11/2026 – למתן שירותי פרסום (קריאייטיב, קופירייטינג וגרפיקה) עבור עיריית כפר סבא.

מירב הלפמן: אוקיי, אנחנו עוברים להחלטה על זוכה במכרז פומבי למתן שירותי פרסום עבור עיריית כפר סבא. בישיבת ועדת המכרזים מיום 4/10/2026 התקיים דיון ביחס למכרז 11/2026, בסופה התקיימה הצבעה וקולות חברי הוועדה היו שקולים, כלומר שוויון. בהתאם לקבוע בסעיף 166 (ד) לפקודת העירייה, נוסח חדש, העוסק בנוהל של ועדות מועצת העיר, במקרה ובו היו הקולות שקולים, יובא הדבר להכרעה במועצת העיר. מצורפים המסמכים: מסמך סיכום אשר הוגש לחברי ועדת המכרזים בקובץ אקסל והניקוד ופרוטוקול ועדת מכרזים. הצעת ההחלטה: מועצת העיר בהתאם לסמכותה לפי סעיף 166 (ד) לפקודת העיריות מאמצת את המלצות הגורמים המקצועיים וממליצה לראש העירייה לקבוע את המציע ציבלין תקשורת צעירים (פרסום ושיווק) בע"מ כהצעה הזוכה במכרז פומבי למתן שירותי פרסום, לאחר שהוכיחה עמידה בתנאי הסף וקיבלה את הציון המצרפי הגבוה ביותר בהתאם לתנאי המכרז. אפשר פה אחד?
אלון רבינוביץ: לא, אני גם רוצה-
מירב הלפמן: אז מי בעד?
אלון רבינוביץ: שנייה, שנייה.
(מדברים ללא מיקרופון)
מירב הלפמן: אני מתקנת, ממלא מקומו.
אלון רבינוביץ: כחבר ועדת מכרזים ומי שדן בהצעה הזאתי והתנגד לה, אני רוצה לדון על המכרז עצמו. במכרז עצמו היו שני שלבים. השלב הראשון הוא שלב שכולם מכירים, יש מכרז, מתפרסם מכרז, מגישים הצעות. מהשלב הראשון לשלב השני מנקדים את ההצעות, ועולים 3, במקרה הזה 3, זה מכרז קצת אחר. עלו 3 לשלב ב' שזה סוג של ראיונות או הצגת תיק עבודות ודברים כאלה. לפי הדוברת שתיים מהמציעים שעלו לשלב השני מתוך ה-3 היו מאוד לא ראויים, מסיבות כאלה ואחרות, אם היא רוצה לפרט היא תפרט. ולכן נשארנו עם מועמד אחד. שהוא במקרה המועמד גם היקר ביותר. עכשיו זה לא, אני לא מדבר כרגע על זה שזה, הוא המועמד היקר ביותר בהצעה.
הדר לביא: מתוך כל ה-12 מציעים?
אלון רבינוביץ: מתוך ה-12 מציעים.
הדר לביא: מתוך כולם כאילו.
אלון רבינוביץ: מתוך כולם. לא זוכר מה, היקר ביותר או השני היקר ביותר.
דוברת: ... (מדברת ללא מיקרופון)
אלון רבינוביץ: ראינו 12, ראינו את המחירים של ה-12, זה מופיע גם פה. היקר ביותר או השני היקר ביותר. אבל העובדה היא שהשתיים שעלו היו מאוד מאוד לא בכיוון נקרא לזה, לא יודע אם לא ראויים, אבל לא בכיוון למה שהעירייה מחפשת. אני חושב שהיה פגם במכרז הזה מהיסוד. והמכרז הזה פורסם בצורה לא נכונה. כי עלו 2 מתוך ה-3 שהיו מאוד לא בכיוון, היינו צריכים לנהל את המכרז הזה אחרת. ואנחנו נשארים עם מועמד יחיד, שהוא היקר-
דן בן יהודה: הכי יקר. אה סליחה, סליחה, לא גללתי למעלה.
אלון רבינוביץ: הוא מהיקרים, הוא מהיקרים. לא בסדרי גודל-
איציק מנהיימר: הוא לא הכי יקר, והיקרים מתוך ה-3? אז מה נשאר?
דן בן יהודה: לא, מתוך 12 ואומדן.
אלון רבינוביץ: אנחנו יכולים לדייק. אנחנו יכולים לדייק. הוא יקר מהאומדן ב-200 ₪, והיו עוד, לחודש מהאומדן. ומהבאים, הבא בתור הם יקרים ב-7,000 ₪ בחודש. עוד פעם, אין לי בעיה, יכול להיות שבהמשך, גם אם אנחנו נפרסם את המכרז הזה כמו שצריך, יכול להיות שייבחר מישהו יקר יותר, אני לא אומר שלא. אני רק אומר שכרגע איך שהמכרז הזה התנהל, יש לנו פה בעיה מהותית. והבעיה היא שאנחנו הגענו למצב שכאילו יש מועמד יחיד, למרות שהיו פה 12 מועמדים. בגלל הצורה שהמכרז התנהל, לא בגלל שום דבר אחר.
אורית מסמי: אני רוצה רגע לענות-
עו"ד אלון בן זקן: יש 12 הצעות, כולם עברו את תנאי הסף. הניקוד שניתן לכל אחד מהם-
יעל סער: בסוף מה שקרה-
אורית מסמי: אני רוצה רגע להבהיר-
יעל סער: אלון, אלון,
אורית מסמי: אלון, אני רוצה רגע להבהיר-
יעל סער: מה שבסוף קרה, זה שהגיעו ה-3 לראיון-
אורית מסמי: אולי תיתנו להבהיר רגע מה באמת היה, כדי שיהיה ברור מה היה. המועמדים האלה היה להם שני, במדד האיכות הם היו צריכים לעשות 2 דברים. אחד היה להציג תיק עבודות, ואחר כך היה הריאיון. תיק העבודות היה המסנן הראשון. אז מתוך 13 אנשים שהגישו את תיקי העבודות שלהם, הייתה ועדה שסיננה אותם. לכמה סונן?
אלון רבינוביץ: ל-3.
אורית מסמי: ל-3, כלומר-
יעל סער: ... שהם לא רלוונטיים בכלל.
אורית מסמי: רגע, לא נכון. רגע, רק רגע.
יעל סער: זה מה שרשום.
אורית מסמי: לא, זה לא נכון. זה מה שאלון אמר,
דוברת: אני מוכנה להסביר.
אורית מסמי: בעצם סוננו על בסיס רכיב איכותי אחד. קודם כל מסתכלים על הדו ממד. על הניירות, על המצגות שהם הציגו, על הסרטונים, לא יודעת מה. אחר כך רואים את האנשים בעיניים.
עו"ד אלון בן זקן: הם לא סוננו, הם עברו שלב.
אורית מסמי: באו 3.
עו"ד אלון בן זקן: הם לא סוננו, הם עברו שלב. 3 שעברו שלב.
אורית מסמי: בדיוק. זה היה הפילטר. הפילטר הראשון היה הפילטר של העבודות שהם הגישו. בדקו את כל העבודות שלהם ובחרו 3 שהעבודות שלהם היו ראויות. עכשיו הזמינו את שלושתם לראיונות. והייתה פה ועדה מאוד

מגוונת שראיינה את המועמדים ודירגה אותם, ובעצם בחרה את מי שהיה בעיניה הכי טוב מבין השלושה, זה לא שונה משום מכרז אחר. בגלל זה אני לא מבינה מה הבעיה.

אלון רבינוביץ: זה מאוד שונה ממכרזים אחרים-

אורית מסמי: זה לא שונה.

אלון רבינוביץ: כי במכרזים אחרים אין ריאיון וממליצים.

אורית מסמי: בוודאי שיש.

אלון רבינוביץ: לא ברמה-

אורית מסמי: בוודאי שיש.

אלון רבינוביץ: לא ברמת אחוזים הזאתי.

אורית מסמי: בוודאי שיש.

אלון רבינוביץ: לא, לא ברמת אחוזים הזאתי. הציון העיקרי הוא-

דוברת: וזה מכרז מקצועי אומנותי.

אלון רבינוביץ: זה 50% על סמך-

אורית מסמי: בהרבה מכרזים זה ככה.

אלון רבינוביץ: לא, זה לא. ברוב המכרזים 70% זה המחיר-

אורית מסמי: מה אתם טוענים שמלכתחילה האיזון בין מרכיבי-

אלון רבינוביץ: לא.

יעל סער: לא, רגע, רגע, אפשר להגיד משהו?

עו"ד איתן צנעני: ... לא מתאים-

יעל סער: לא, איתן שנייה, רגע, רגע, רגע-

אורית מסמי: ... האיזון בין האיכות-

יעל סער: רגע, אפשר שנייה רגע להגיד? קראתי את הפרוטוקול. אפרת בפרוטוקול מציינת שאחד מהשלושה שהגיעו לא מתאים, כי הוא עובד לבד. זה דבר שאפשר היה לברר בתנאי סף. זאת אומרת שזה נפסל לא על סמך הניסיון שלו, ולא על סמך האיכות שלו והמצוינות שלו, שהוא עובד לבד. זה משהו שהוא יכל בקלות להיות מסונן, וזה תקלה. זה אומר, רגע, רגע, השני שנפסל, נפסל בגלל, מצטערת אם אני מצטטת לא נכון אבל זה מזיכרון: שהוא לא עובד כרגע עם מוניציפאלי, אלא הוא עבד לפני עם מוניציפאלי. כלומר זה עוד דבר שניתן היה. ואז בסוף מה שקרה זה שעברו את השלב הראשון בציונים נהדרים, כי אלה היו הציונים הכי גבוהים. אבל בפועל לא היה ממי לסנן. כי נשארנו עם מועמד יחיד, כי אחרים, שהוא הקיים, אבל עזבו רגע את הקיים. יש פה פגם מהותי.

אלון רבינוביץ: הייתי אומר, אם-

(מדברים יחד)

אלון רבינוביץ: שנייה רגע, אני אומר לדוגמא, לשלב השני יכלו לעבור גם 5. בחרו להעביר 3. אם היו מעבירים את פסגות ברגיל בע"מ, שקיבל 5 נקודות פחות מהזוכה ציבלין, יכול להיות-

יעל סער: קיבל נקודה 1 פחות ממי שעלה.

אלון רבינוביץ: ונקודה 1 פחות ממישהו אחר שעלה, יכול להיות שבריאיון השלב הנוסף, הוא היה מקבל ציון גבוה יותר.

אורית מסמי: נכון, אבל ברמה העקרונית מה שאתם אומרים בעצם זה: א' שמי שכתב את המכרז, לא כתב אותו נכון-

דני הרוש: חברי"ה, זה לא שאנחנו בוחרים מישהו שהוא לא ראוי.

אורית מסמי: אפשר להגיד משהו?

אלון רבינוביץ: אנחנו בוחרים מישהו שעולה יקר.

דני הרוש: כולם עומדים בתנאי סף.

אלון רבינוביץ: אנחנו מקבלים מישהו שעולה יקר יותר.

אורית מסמי: אלון, אתה בעצם טוען 2 דברים. א' שמי שכתב את המכרז לא היה מקצועי, כי הוא לא קבע תנאי סף נכונים. והדבר השני זה שהיה צריך לאזן בין בעצם פרמטר המחיר, לפרמטר האיכות אחרת. אני לא כותבת את המכרזים. אתם לא כותבים את המכרזים.

יעל סער: אף אחד לא בא אליך בטענות אורית.

אורית מסמי: אני מבינה, אבל אני פשוט-

יעל סער: אבל ועדת מכרזים תפקידה היא לא להגיד כן למה שאומר הצוות המקצועי-

אורית מסמי: אבל אני לא חושבת שזו סמכותנו לערער-

יעל סער: בוודאי שכן.

אורית מסמי: זה לא, זה לא. זה לא הסמכות שלנו.

אלון רבינוביץ: זה לא עניין לפסילת המכרז,

הדר לביא: קודם כל אנחנו לא רוצים לפסול את המכרז.

עו"ד איתן צנעני: זה מה שאתם רוצים בעצם.

הדר לביא: לא. רגע, בואו נבהיר. כולנו רוצים שהעירייה תתנהל, אנחנו רוצים לוודא שלא נפל פגם, תנו לי שנייה אני אעזור לכולנו אני מקווה. אנחנו רוצים לוודא ברחל בתך הקטנה, האמת שזה מלפני כמה שבועות. אבל ברחל בתך הקטנה שלא נפל פגם במכרז. צודקת אורית שהיא אומרת שלא אנחנו גורמים מקצועיים שבונים את המכרזים. אבל אנחנו רוצים לוודא שהמכרז נמנה בצורה מקצועית, שמאפשרת לעיריית כפר סבא לקבל את הספק הכי טוב. ונשאלת השאלה, האם זה מה שקרה.

עו"ד אלון בן זקן: ... (מדבר ללא מיקרופון)

(מדברים יחד)

אורית מסמי: אז מה כן משנה אם לא זה. אם זה לא משנה-

דן בן יהודה: חברי"ה אתם זוכרים תחת איזו עננה אנחנו נמצאים פה?

עו"ד איתן צנעני: לא, לא, לא, תעצור, תעצור, תעצור. לא,, לא, לא, אני מבקש לעצור. אתה מאשים-

הדר לביא: שנייה, מבחינה ייעוץ משפטי אני אחזור לנקודה ענייניות-

עו"ד איתן צנעני: עצור, עצור-

הדר לביא: אני אחזור לנקודה-

עו"ד איתן צנעני: לא, לא, תעצור. לא, אני לא מוכן-

הדר לביא: הוא עצר, הוא עצר.

עו"ד איתן צנעני: אני רוצה להבין. אתה מעלה פה חשד-

דן בן יהודה: לא.

עו"ד איתן צנעני: אז למה זרקת את הדבר, את ההערה הזאת?

דן בן יהודה: אני אגיד לך למה.

עו"ד איתן צנעני: לא במקום-

דן בן יהודה: לא, אז אני רוצה להסביר, תעצור את עצמך ונסביר.

עו"ד איתן צנעני: יש פה חוות דעת משפטית-

דן בן יהודה: אז אני רוצה להסביר.

עו"ד איתן צנעני: שאומרת שהכול תקין. אין פה עילה-

דן בן יהודה: אתה שאלת אותי שאלה-
עו"ד איתן צנעני: אין פה עילה לפסול את המכרז הזה.
דן בן יהודה: איתן, אל תהפוך להיות במקום זה שלא יושב פה.
עו"ד איתן צנעני: אתה אל תטיף לי מוסר עם כל הכבוד לך-
דן בן יהודה: בוא תקשיב לי. אני מציע שתקשיב, אני מציע שתקשיב רגע אחד.
הדר לביא: שנייה, רגע דן-
דן בן יהודה: רגע סליחה-
הדר לביא: שנייה, שנייה, ייעוץ משפטי לוועדה בצורה עניינית הוא המלצה.
דן בן יהודה: בדיוק.
הדר לביא: תקן אותי אם אני טועה אלון.
דני הרוש: בסדר גמור. הוא המלצה. ולכן זה בא למועצה.
הדר לביא: אפשר לא לקבל.
דני הרוש: הדר, לכן זה בא למועצה.
הדר לביא: תגידו מה דעתכם.
(מדברים יחד)
הדר לביא: יש פה חשש.
דני הרוש: אורן בבקשה.
דן בן יהודה: לא, סליחה רגע.
הדר לביא: יש פה חשש.
דני הרוש: שנייה, לא, לא, אורן.
דן בן יהודה: רגע סליחה, אני רוצה-
דני הרוש: אבל אורן מבקש-
דן בן יהודה: פנה אליי סגן ראש העיר, אני רוצה להשיב. אני אבהיר בדיוק מה שאני אמרתי. אני לא מאשים פה אף אחד בשום דבר. הנה הבהרתי את העניין, אוקיי? מה אני מנסה להגיד לכם? שאנחנו פה באופוזיציה במשך כל השנים, אמרנו לכם: חבר'ה אל תהיו אוטומטיים. אל תבטלו אותנו, אל תבואו ותגידו קואליציה אופוזיציה, כאילו שכל דבר שאנחנו מציעים הוא מפוזיציה. ואנחנו התחננו בפניכם, התחננו, שתבינו שהדברים שאנחנו אומרים הם לא מפוזיציה. אלא מביקורת שצריך לבדוק את עצמכם. והסיטואציה ומה שאני טוען, שאן שאנחנו מעלים את הדבר הזה, במקום לבטל את זה ולמסמס, מה זה עולה לכם, מה זה עולה לכם להגיד: חבר'ה בואו נבדוק את זה שוב.
עו"ד אלון בן זקן: מה יש לבדוק את זה שוב? סליחה, מה יש לבדוק את זה שוב? יש צוות מקצועי שדירג את הנקודות, יש חוות דעת משפטית שאומרת שהכול תקין.
דן בן יהודה: מה אכפת לך זה עולה לך-
עו"ד אלון בן זקן: לא אכפת לי שום דבר, פשוט תצביעו והכול בסדר.
דן בן יהודה: תקשיב, לא, זה לא, אלון, אלון. אלון, לא, זה לא בסדר.
דני הרוש: דן, דן, תסיים.
דן בן יהודה: זה לא בסדר.
דני הרוש: דן תסיים את הדברים בבקשה.
דן בן יהודה: שאני לא מוכן. אני הפסקתי לקבל ואני לא אקבל, ואני אומר את זה לציבור לכולם. שהקואליציה הזו, הנוכחית, תבוא אלינו בטענה כלשהי, כלשהי, שאנחנו בודקים סדרים, בודקים התנהלות לטובת הקופה הציבורית, לטובת הסדר התקין. ואתם תתקפו אותנו על עצם זה שאנחנו מבקשים רק לשאול שאלות, איתן.
עו"ד איתן צנעני: אתה לא שואל שאלות-
דני הרוש: ממש לא.
דן בן יהודה: זכותי, אני שואל שאלות.
עו"ד איתן צנעני: אתה מטיל דופי. אתה מטיל דופי.
דן בן יהודה: לא. לא. תחזור לפרוטוקול, לא.
קובי פדוה: אתה הטלת דופי. אתה הטלת דופי.
דן בן יהודה: זו בדיוק הבעיה. אתה חוזר לאותה פוזיציה-
עו"ד איתן צנעני: אתם העליתם טענות.
דן בן יהודה: לא. אני לא אוותר פה איתן בשום פנים ואופן.
עו"ד איתן צנעני: דן, אתה יכול לוותר, אתה יכול לא לוותר.
דן בן יהודה: אתם חוזרים לאותה, עוד פעם זה הזלזול.
עו"ד איתן צנעני: דן, דן, דן,
דן בן יהודה: איתן, אתה זוכר לזלזול של מי שלא נמצא פה.
עו"ד איתן צנעני: דן, העליתם-
דן בן יהודה: אני לא אאפשר את זה.
הדר לביא: דן, אפשר להתקדם?
עו"ד איתן צנעני: לא, לא, לא, דן אתם העליתם טענות-
דן בן יהודה: לא.
עו"ד איתן צנעני: תן לי לדבר בבקשה.
הדר לביא: דן, אני רוצה להתקדם.
דן בן יהודה: תחזור בך מהדברים.
עו"ד איתן צנעני: תן לי לדבר.
דן בן יהודה: לא. איתן אתה תחזור.
עו"ד איתן צנעני: תן לי לדבר.
דן בן יהודה: אתה תחזור בך מהדברים.
עו"ד איתן צנעני: אתה לא תסתום לי את הפה.
דן בן יהודה: אתה לא תסתום לי את הדברים, סליחה.
עו"ד איתן צנעני: אתם העליתם-
הדר לביא: חברים, אי אפשר ככה. אי אפשר ככה. בואו קחו 5 דקות-
עו"ד איתן צנעני: אתם העליתם-
דן בן יהודה: איתן, אני רוצה התנצלות. אני רוצה התנצלות.
עו"ד איתן צנעני: שכח מזה.
דן בן יהודה: בבקשה. אותה קואליציה בדיוק.
הדר לביא: דן.
איציק מנהיימר: בואו נהיה ענייניים, בואו נעבור להיות ענייניים ולא-
דן בן יהודה: לא למדתם שום דבר. שום דבר לא למדתם.
איציק מנהיימר: די, באמת.
עו"ד איתן צנעני: אתה האחרון שתטיף לנו מוסר, האחרון.
דן בן יהודה: ועוד איך אני אטיף לך מוסר.

עו"ד איתן צנעני: אני אומר משפט אחד-
דן בן יהודה: פעם שנייה שאתה סגן תחת מישהו בחקירות.
הדר לביא: דן-
דן בן יהודה: פעם שנייה שאתה יועץ משפטי תחת מישהו בחקירות.
איציק מנהיימר: בואו נצא להפסקה.
הדר לביא: דן.
עו"ד אלון בן זקן: איתן, איתן-
עו"ד איתן צנעני: אני רוצה לומר משפט אחד. העליתם טענות, משפט אחד, משפט אחד. העליתם טענות, סליחה משפט אחד. העליתם טענות שראויות להישמע. הם נבחנו על ידי יועץ משפטי שקבע שאין פה שום בעיה במכרז הזה, נקודה.
הדר לביא: אנחנו מבינים. אני שנייה חוזרת-
אורית מסמי: אני רגע רוצה להגיד מילה. אני רוצה להגיד משהו-
(מדברים יחד)
קובי פדוה: אין שום מקום... במה שאמרת קודם, שום מקום לזה.
דני הרוש: חבר'ה תכבדו את אורית, היא יו"ר ועדת המכרזים בבקשה.
אורית מסמי: אני רוצה להגיד משהו, במיוחד לחברי חברי ועדת המכרזים. אני רוצה להגיד משהו. קודם כל אני מאוד מעריכה את השותפות שלכם, ואני רוצה להגיד שאני הייתי מאוד רגועה, כי אתם יודעים היטב שכמעט הרוב המוחלט של המכרזים עבר פה אחד. ואם היה איזה שהוא צל של ספק, הזזנו את זה. אני גם רוצה להגיד לכם שגם אני עשיתי איזה שהיא חשיבה על המכרזים שלנו. על איך אנחנו רוצים שהם יהיו. כן על האיזון בין רכיבי האיכות למחיר. כן על סוגי המכרזים. ואני רוצה שנדון על המכרזים האלה. הטלטלה הזאת לא עברה ושכחנו אותה. לא. אנחנו צריכים לחשוב על זה ביחד, ולדון על זה. ואני בהחלט רואה בכם שותפים. עדיין אני אישית לא ממש מבינה למה צריך לפסול את המכרז הזה. אבל בגלל שהעליתם ספק, בגלל זה אנחנו כאן. אני החלטתי שנעלה את זה לדון במועצת העיר. אני כן אצביע בעד המכרז. כי אני לא מצליחה להבין מה לא בסדר, וזה בסדר גם לחשוב אחרת. אני כן אומרת לכם שבאופן כללי, אני חושבת שכולנו בוועדה צריכים רגע לשבת ולחשוב גם על דברים שאולי הם מעבר למה שעשינו ביום יום. אנחנו נכנס את הוועדה ונדבר על זה.
דני הרוש: אורן בבקשה. חבר'ה בואו, אנחנו דשים על משהו, אורן בבקשה.
אורן כהן: רציתי לשאול שאלה שהיא משפטית במהותה, כי בתשובות, ככה גם הטענה וגם התשובה היו מסביב. ואני רוצה קצת לחדד. השאלה שלי היא מאוד מאוד ברורה. האם בהליך שבו עלו 2 לשלב הגמר, או לא משנה איך זה נקרא, 3. לא, 2 שנפסלו אחר כך. האם ה-3 שעלו הם עלו בתהליך שהוא תקין? כלומר, אני רוצה לחדד את השאלה. העובדה, לא קראתי כלום. העובדה, אז אני אקרא אחר כך. העובדה שעלו 3 אנשים, שהם לא עברו את תנאי הסף אם הבנתי נכון, רק רגע, לא עברו, זה מה שאמרת-
מירב הלפמן: כולם עברו-
עו"ד אלון בן זקן: חבל על כל הסלט הזה. חבר'ה, 12 מתוך 12 מציעים עברו את תנאי הסף.
אורן כהן: עברו את תנאי הסף.
עו"ד אלון בן זקן: היה סינון נוסף, זה בחינת תיק העבודות.
אורן כהן: סינון נוסף, על הכיפאק.
עו"ד אלון בן זקן: ולפי תנאי המכרז רק 3 האחים בעלי ציון הכי גבוה, אחרי תיק העבודות, הם אלה שמגיעים לריאיון וממשיכים לקבל ניקוד.
אורן כהן: ... בגלל זה לא הבנתי את הטענה.
עו"ד אלון בן זקן: והגיעו 3 אנשים, עם הציון המצרפי הכי גבוה. לא מבין מה הבעיה. באמת אני אומר לך.
אורן כהן: העובדה שהוא עובד לבד, היא לא תנאי סף?
יעל סער: לא. אבל אחרי זה הם נזכרו שאי אפשר ככה.
אורן כהן: תראה אני אומר לך כמי שהיה בוועדה הזו הרבה מאוד, וגם הוביל אותה במשך שנים. לא פעם ולא פעמיים מצאתי עצמי מלין על עובדי העירייה, על התהליך המקדים. אין לנו פה say וכל עוד אתה היועץ המשפטי של הוועדה ושל ה-
דובר: הוא לא.
אורן כהן: למה? מי היועץ השנה?
(מדברים יחד)
אורן כהן: אוקיי, היועץ המשפטי של הוועדה אישר את ההליך, ההליך הוא המשמעותי פה. אם הוא אישר את ההליך, לא משנה כמה טענות היה לנו על קודם, זו לא סמכותנו. ולכן אני חושב שצריך לקבל את זה. היה לפחות אפילו משפט אחד שהעירייה נתבעה בשל החלטה שממש עברה על חודו של קול בקדנציה שלי. ובגלל שההליך היה תקין, לא אם זה נכון או לא נכון. כי ברגע שאתה חושב שהיה צריך לעשות סינון יותר טוב, שלא אחד יעלה, אז פעם הבאה שזה יהיה בתנאי הסף. כל עוד זה לא נקבע, אתה עושה עיוות של ההליך. ואם זה עבר את ההליך בצורה סדירה, וגם את השלב הבא בצורה סדירה. זה מה יש. אני לא רואה פה-
דני הרוש: אורן תודה. אלון משפט אחרון, ואני מעלה את זה להצבעה.
אלון רבינוביץ: אז אני אתן לעדי.
דני הרוש: עדי בבקשה.
עו"ד עדי לוי סקופ: אני רוצה להגיד משהו בהמשך לוועדה שהייתה. יש בעיה בוועדת מכרזים. והבעיה היא אינהרנטית להגדרה של הסמכויות של חברי וחברות הוועדה. ברגע שמגדירים שעצם ניסוח המכרז עצמו הוא לא בסמכות חברי הוועדה, ולשיטתנו פעם אחר פעם אנחנו מלינים על האופן של ניסוח המכרז. שאנחנו יודעים הרבה מאוד פעמים שיכולות להיות טענות על, יכולות להיות טענות לכאורה על הסטה של אחוזים ועל תנאים כאלה ואחרים, שעלולים להוביל לתוצאות שאנחנו לא נהיה מהם שבעי רצון. אם אנחנו כחברי וחברות ועדה לא מסוגלים, אין לנו סמכות לומר say על אופן הניסוח של המכרז, זה פגם מהותי מאוד. כי המכרז הזה נוסח מלכתחילה בצורה מעוותת לחלוטין, לחלוטין. מעוותת לחלוטין. עכשיו, נוצרה סיטואציה מאוד בעייתית. חברי הוועדה סבורים שהמכרז נוסח בצורה מעוותת ולא נכונה ולא משרתת את טובת העיר. כי היא לאו דווקא בחרה את מי שראוי היה לבחור. אבל מבחינת ההליך עצמו, פר אקסלנס ההליך עצמו אורית, ההליך לכאורה לפי הייעוץ המשפטי ולפי הדיון היה תקין. אמה-מה בסופו של דבר ברמת התוצאה, התוצאה לשיטתנו פגומה. אז אם לחברי הוועדה, עכשיו היו כמה ועדות שביקשנו להבא להקפיד ולעשות. אם לחברי ועדת מכרזים לשיטתכם אין סמכות להעיר, ולומר שמלכתחילה ההגדרות היו מעוותות, יש כאן בעיה רצינית. בסדר, אני אומרת-
דני הרוש: רק שנייה, חבר'ה בואו.
עו"ד עדי לוי סקופ: אני לא אומרת בהגדרה, שנייה דני, זה דיון שהוא חשוב-
דני הרוש: בבקשה, אני מסכים, אין בעיה.
עו"ד עדי לוי סקופ: מאוד, כי יש כאן מכרז סופר בעייתי. סופר בעייתי. ואנחנו פה עומדים בבעיה. כי אם נאמר X, אז אנחנו נותנים ידינו למכרז שהתוצאה שלו אנחנו לא מסכימים איתה בשום פנים ואופן. אם נאמר Y, ייתכן ואנחנו מציבים בבעיה משפטית, אז זה קורה, וזו לא פעם ראשונה שזה קורה, וצריך למצוא לזה פתרון. צריך למצוא לעניין הזה, שנייה, צריך למצוא לזה פתרון. כי אי אפשר יהיה להצביע בהמשך בעד מכרזים כאלה, שהם מראש נכתבים בצורה כזו בעייתית. זו בעיה רצינית מאוד. עכשיו, אני שוב אומרת, לתת קריטריון של 20% מהמחיר ותיק עבודות לעשות לו, ולתת כזאת כמות של אחוזים על התרשמות בריאיון-
עו"ד אלון בן זקן: זה משתנה בכל מכרז.

עו"ד עדי לוי סקופ: לא, לא, והפיצול בין השלבים-
דני הרוש: עדי, אני מוכרח לסיים-
עו"ד עדי לוי סקופ: חברי"ה, חבר'ה, תנו להתבטא. הוא לא נכון, הוא לא ראוי. התוצאה, אין. זה פשוט לא ראוי. ולא בכדי, אנחנו באותו אחד שהוא היה יקר יותר נבחר שוב. האחרים לא קיבלו לשיטתנו לפי הגדרות המכרז, לא לפי התהליך ברגע שהמכרז הוגדר, לא ניתנה פה לשיטתנו הזדמנות שווה. אורית את יודעת שבוועדת מכרזים אנחנו סופר ענייניים. ואם אנחנו מעלים דברים, ואני גם מחזירה אחורה, שהיו דיונים שביקשנו מסמכים. ועובדה שזה צף וזה עולה אחרי זה. לא מתמקחים על דברים שהם לא רלוונטיים. ובגלל זה אנחנו כאן. אבל אנחנו לא נוכל לתת את ידינו, ואני אומרת אני לא אצביע בעד המכרז הזה. אני אמנע, אני אמנע בהקשר הזה. אבל להבא, להבא, אנחנו מלכתחילה, אנחנו לא נסכים. אנחנו נראה את הדברים, לא נסכים לקיים עליהם דיון. אני אומרת לא נסכים לקיים עליהם דיון בוועדת מכרזים. וזה מה שאנחנו נעשה להבא.
דני הרוש: עדי, תודה על ההערה והארה ביחד. אלון אני מבקש את חוות דעתך האחרונה.
יעל סער: אני רוצה רגע להגיד משהו קצר.
דני הרוש: יעל, בואי נסיים.
יעל סער: קצר. אני מבטיחה, הייתי היום מאוד ילדה טובה, הייתי שקטה רוב הישיבה, לאז רציתי להגיד שבאופן כללי יש בעיה עם פעילות ועדת מכרזים, שהיא ועדה שמהותית חותמת. ואני אגיד אני לא אומרת, כי אני חושבת שאנשים אדישים. כי בסוף הציפייה היא שמגיע מכרז שלחברי הוועדה לא הייתה מגיעה בהכנתו. וחוות דעת של גורמים מקצועיים שאמורים לקבל אותם על דיפולט. ואז לשם מה נבחרו חברי מועצת העיר, אם לא כדי לייצר מדיניות להפיג או לעשות משהו, שמחליט על איך תיראה העיר הזאת, אם כל תפקידם בוועדת המכרזים היא להגיד: כן אנחנו מקבלים את המסמכים שהוכנו לא על ידינו, וחוות הדעת שהוכנו לא על ידינו, ואנחנו כאן כדי להרים את האצבע. אני לא מאשימה אותך. אני אומרת שיש פה בעיה.
דני הרוש: יעל תודה.
קובי פדוה: יעל, אני חושב שזה עוד איזה שהיא שכבת הגנה נוספת, לא בהכרח בכל ועדת מכרזים יש עו"ד מצוין כמו דוד רן-יה. אוקיי, יכול להיות שבעיר אחרת לדוגמא יש מישהו, ואז יש לזה יותר משמעות. לכן אנחנו בהחלט עוד שכבת הגנה, שאני חושב שהיא חשובה.
דני הרוש: קובי תודה, תודה ליעל. אלון היועץ המשפטי, ואנחנו מעלים את זה להצבעה. מיצינו.
עו"ד אלון בן זקן: סיכמת יפה יעל, כי באמת מי שמכין את המכרזים זה הצוות המקצועי, לפעמים יושב עם יועץ שמכיר את השוק, מכיר את השחקנים. אבל הוא גם מכיר את הצרכים של העירייה. לא בכדי לדעתי, אני לא הייתי שותף, סליחה, לא הייתי שותף להכנה של המכרז. אני בדרך כלל, יכול להיות שקבעו את זה 80-20 ידעו מי השחקנים בשוק, ומה הצרכנים של העירייה. ומבינים שכסף פה זה לא העניין. כסף פה גם נמוך. רוצים את האיכות. לבחון את האיכות כדי לברור ולהבין, רוצים ליווי טוב ולא כל אחד שיציע הצעה מתחת לתחתונים, יקבל את המכרז ויקבל 50% ניקוד. לכן כשזה מגיע לוועדת מכרזים, זה לא אומר שאין להם את הכוח. אם אתם רואים מכרז שהוא אני לא יודע מה, תמיד יש אפשרות לפסול את המכרז, כי הוא לא היה בנוי טוב לשיטתכם. ואז כשהעירייה מנסחת שוב את המכרז, היא תנסח אותו, היא חייבת לנסח אותו בצורה מהותית אחרת. כי אחרת יהיו טענות של כאלה שהשתתפו במכרז, ויגידו למה פסלתם את המכרז הקודם ויצאתם באותו מכרז בדיוק. אז אם ועדת המכרזים סבורה בפעם הבאה ויהיה לה רוב, שהמכרז לא תקין, זה לא משקף תוצאות נכונות, לא עומד בצרכים של העירייה. היא יכולה לבוא ולהגיד: חברי"ה אנחנו מחליטים לפסול את המכרז-
עו"ד עדי לוי סקופ: אז יש לנו סמכות לעשות את זה?
עו"ד אלון בן זקן: כן.
עו"ד עדי לוי סקופ: מצוין, אז נצביע נגד המכרז.
עו"ד אלון בן זקן: היא יכולה לפסול את המכרז, אבל אי אפשר יהיה לצאת לאותו מכרז. יהיה צריך לשנות לגמרי את הקונספט של המכרז.
עו"ד עדי לוי סקופ: אין בעיה, זה מה שאנחנו רוצים, מצוין. יפה, אז זה מה שאנחנו רוצים, לשנות את כל המכרז הזה.
עו"ד אלון בן זקן: לא במכרז הזה.
עו"ד עדי לוי סקופ: אז מצביעים נגד, מצוין.
דני הרוש: בואו שנייה-
עו"ד עדי לוי סקופ: אנחנו פועלים בהתאם לחוות הדעת המשפטית.
עו"ד אלון בן זקן: אבל המכרז הזה תקין לגמרי.
דני הרוש: אלון תודה.
עו"ד עדי לוי סקופ: יפה, צריך להצביע נגד המכרז הזה חד וחלק.
דני הרוש: מי בעד, לאור מה שחווינו ולאור חוות הדעת המשפטית גם שלנו וגם של דוד רן-יה, וזה הגיע לשולחן פה בשביל לקבל את ההחלטה. אז מי בעד הצעת ההחלטה?
דן בן יהודה: שהיא?
דני הרוש: הקראנו אותה.
מירב הלפמן: מוגשת פה,
דני הרוש: הנה היא.
מירב הלפמן: הנה הם לפניכם. מועצת העיר בהתאם לסמכותה לפי סעיף 166 (ד) לפקודת העירייה נוסח חדש, מאמצת את המלצת הגורמים המקצועיים וממליצה לממלא ראש העירייה לקבוע את המציע ציבלין תקשורת צעירים בע"מ כהצעה הזוכה במכרז הפומבי למתן שירותי פרסום.
(מדברים ללא מיקרופון)
מירב הלפמן: יאללה אז מי בעד? תרימו רגע ידיים שאני אראה. דני, איתן, אורית, הדר, אמיר, ראובן, הדר, פינחס, אורן, ממה, איציק, קובי וליריט, תודה. מי נגד? יעל, עדי, דן, אלון, מיכל, נדב, תודה.

<u>החלטה מס' 324:</u> מועצת העיר בהתאם לסמכותה לפי סעיף 166 (ד) לפקודת העיריות (נוסח חדש) מאמצת את המלצת הגורמים המקצועיים וממליצה לממלא מקום ראש העירייה לקבוע את המציע ציבלין תקשורת צעירים (פרסום ושיווק 2008) בע"מ כהצעה הזוכה במכרז פומבי מספר 11/2026 – למתן שירותי פרסום (קריאייטיב, קופירייטינג וגרפיקה) לאחר שהוכיח עמידה בתנאי הסף וקיבל את הציון המצרפי הגבוה ביותר בהתאם לתנאי המכרז.
<u>בעד</u> - דני, איתן, אורית, הדר גן-אל, אמיר, ראובן, הדר לביא, פינחס, אורן, ממה, איציק, קובי וליריט.
<u>נגד</u> - יעל, עדי, דן, אלון, מיכל, נדב.

7. מינוי דירקטור בחברה העירונית לתרבות הפנאי בכפר סבא.

מירב הלפמן: הצעת החלטה מינוי דירקטור בחברה העירונית לתרבות הפנאי בכפר סבא. הצעת החלטה: מאשרים למנות את אורית מסמי כדירקטורית בחברה העירונית לתרבות הפנאי בכפר סבא בע"מ. אפשר פה אחד? במקום שלי שסיימה. אפשר פה אחד? יופי תודה, בהצלחה.
דני הרוש: תודה רבה לכולם ובהצלחה לכולנו.

החלטה מס' 325: מועצת העיר החליטה פה אחד למנות את אורית מסמי כדירקטורית בחברה העירונית לתרבות הפנאי בכפר סבא בע"מ.

_____	_____
מר דני הרוש	**גב' מירב הלפמן**
סגן ומ"מ ראש העיר	**מנכ"לית העירייה**